

ВСТУП ДО КНИГИ ПСАЛМІВ

Книга Псалмів — це книга Єврейської поезії. Більшість псалмів були написані як пісні. Єврейська поезія не ритмічна, головна її риса — це паралелізм. Іншими словами, одні й ті самі думки багаторазово повторюються з деякими варіаціями. Деякі псалми мають циклічну структуру — вони закінчуються тією ж фразою, якою починаються (Пс. 102). Деякі мають форму акровірша — початок кожного вірша чи розділу починається з відповідної літери Єврейського алфавіту (Пс. 118). Цар Давид написав так багато псалмів, тому часто його називають автором книги Псалмів, але це не так. Він був лише одним з багатьох авторів. Давид привніс музику і псалмоспів в храмову службу. Він впорядкував служіння і обрав серед левитів талановитих людей, щоб бути музикантами в храмі. Автором одного з псалмів є Мойсей. Деякі псалми були написані пророками, інші ж — різними храмовими служителями-музикантами.

Книга Псалмів пронизує всю Ізраїльську історію, але становить якусь внутрішню історію, яка проходить паралельно описаним подіям. Більшість псалмів містять молитви й хвалу Богові. У них прославляється Бог, Який особисто бере участь в Ізраїльській історії. Він — Творець неба і землі, Він — Викупитель, Він — Творець історії, Він один гідний хвали і поклоніння. Вивчаючи книгу Псалмів, направляймо все своє серце до Нього і навчимося у псалмоспівців славити і дякувати Йому, приносити до Нього всі наші страхи і тривоги. Звеличимо Господа!

БЛАЖЕН МУЖ

Псалми 1:1–6

(2): Та в Законі Господнім його насолода, і про Закон Його вдень та вночі він роздумує!

1. Плодоносне дерево (1–3)

Цей псалом описує два види людей. Перші — блаженні, тому що в їх житті є рясний плід. Така людина не ходить на раду несправедливих, і не стоїть на дорозі грішних. Він не має нічого спільного з хитрими розбещеними людьми, що насміхаються над Богом та Його слугами. Як дерево, над водним потоком посаджене, він вкорінюється в слові Бога. Він наповнює свій розум і серце словом Бога. Дерево приносить плід у свій час, тому що його коріння живиться від потоків вод. Подібно такому дереву, людина, яка глибоко вкорінена у слові Бога, теж приносить хороші плоди.

2. Полова (4–6)

Людина, що не має коріння, може вважати себе розумною і вільною, але це помилка. Біблія називає таких безбожниками. Вона загине на суді. Як вічний вигнанець Каїн, вона жалюгідна, позбавлена кореня і плоду.

Молитва: Господи, допоможи мені зберігати Твоє слово у своєму серці і приносити Тобі хороші плоди.

Одне слово: ЯК ДЕРЕВО НАД ВОДНИМ ПОТОКОМ.

І ДАМ Я НАРОДИ ТОБІ, ЯК СПАДЩИНУ ТВОЮ

Псалми 2:1–12

*(8): Жадай Ти від Мене, і дам Я народи Тобі, як спадщину Твою, володіння ж Твоє аж по кінці землі!***1. Чого то племена бунтують?**

Світ, в якому ми живемо, збунтувався проти Бога. Люди, які не хочуть коритися Богові, вважають, що Його суверенне правління, це кайдани і пута. Але противитися Божому суверенітету марно і, зрештою, це веде до руйнування (5,9,12).

2. Помазанець

Божий Помазанець — це Месія, Син Божий. У Діях (4:23–28) Петро та Іван зміцнилися словами цього псалма, коли проповідували юдеям про Христа. Вони зрозуміли, що Бог — це суверенний правитель, і розп'яття Христа і гоніння, яким піддаються Його слуги, — це виконання Божого слова. Автор псалма не зупиняється на стражданнях, він очікує повної перемоги і проголошує Божий суверенітет. У тому, що Христос послав Своїх учнів проповідувати Євангеліє в усіх народах, проявилось Його право успадковувати землю.

Молитва: Господь, дай нам народи у спадщину і землі у володіння, заради імені Твого.

Одне слово: ЧОГО ТО ПЛЕМЕНА БУНТУЮТЬ?

БО ГОСПОДЬ ЗАХИЩАЄ МЕНЕ

Псалми 3:1–9

(5): Своїм голосом кличу до Господа, і Він озветься зо святої Своєї гори.

1. Як багато моїх ворогів! (1,2)

Іноді приходять часи, коли вороги, видимі і невидимі, обступають нас з усіх боків. Люди, що оточують нас, кажуть: *“Бог не допоможе тобі”*. Що, в цей час, можемо ми робити? Коли Давид потрапив у таку ситуацію, він молився.

2. Господи, щит Ти для мене (3–9)

Час труднощів — це гарний час для того, щоб дізнатися любов і силу Бога. Він — наш щит. Він не просто захистить нас, Він поверне час лиха в славу перемогу. Коли кличу до Нього, Він озветься зо святої Своєї гори. Він дає глибокий мир і безпеку, страх йде з мого серця. Я можу лягати і спати в мирі, навіть якщо темряви народу повстають проти мене з усіх боків. Мені не потрібно ненавидіти моїх ворогів або мстити їм, бо Господь Сам помститься за мене.

Молитва: Господь, я сподіваюся на Тебе під час труднощі. Видали страх з мого серця та зміцни мене Своєю присутністю.

Одне слово: СПАСІННЯ ВІД ГОСПОДА

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ГОСПОДЬ ВІДДІЛИВ ДЛЯ СЕБЕ СВЯТОГО СВОГО

Псалми 4:1–9

(3): Людські сини, доки слава моя буде ганьбитись? Доки будете марне любити, шукати неправди?

1. Доки будете марне любити? (1–3)

Іноді бачачи безбожництво суспільства, і невіру людей, які оточують нас, ми стаємо роздратованими і пригніченими. Давид теж зустрічався з цим у своєму житті. Вірші 1–3 це крик душі Давида, через те, що люди нехтують Богом і люблять неправду. Тому волає до праведного Бога про допомогу.

2. Господь відділив для Себе святого Свого (4)

Але нам не можна впадати у відчай через безбожних людей. Ми повинні знати, що Господь відділив для Себе святого Свого. Замість того, щоб впадати у відчай, нам потрібно перевірити своє серце і думки, щоб не піддатися впливу цього злого світу.

3. Гнівайтесь, та не грішіть (5–9)

Нам не можна давати волю гніву, і закінчувати свій день з гнівом у серці. Замість цього потрібно звертатися до Господа і заспокоїтися, розмірковуючи у своєму серці про Нього. Ми повинні проголошувати про жертву Ісуса, якою Він очистив і простив нас, і дозволити Його досконалої радості наповнити нас і заспокоїти.

Молитва: Господь, по Своїй милості виправ мене і допоможи мені бути Божою людиною. Прийди і прав в моєму серці.

Одне слово: ВІДОКРЕМЛЕНІ ДЛЯ ГОСПОДА

ПРИСЛУХАЙСЬ ДО ГОЛОСУ ЗОЙКУ МОГО!

Псалми 5:1–13

(12): А всі, хто надію на Тебе складають, хай тішаться, будуть вічно співати вони, і Ти їх охорониш, і будуть радіти Тобою, хто любить ім'я Твоє!

1. Ранок за ранком (1–4)

Цар Давид був людиною молитви. Хоча він сам був царем, але до Бога він звертався, як до свого Царя. Щоранку він скромно приходив в Божу присутність і приносив Йому свої потреби. Як скромний прохач, він приносив своєму Цареві всі свої потреби, і скромно очікував Божої відповіді.

2. Провадь мене в правді (5–13)

Його молитва заснована на твердій впевненості в Божій справедливості. Бог ненавидить гордих і нечестивих. Кровожерливих і підступних Він гребує, Він ненавидить брехунів. Гордість не дозволяє людині покаятися і не пускає до Бога. Давид приходив до Бога скромно, благаючи про милість. Він просив Бога провадити його в правді. Справу суду і відплати над своїми ворогами Давид залишив Богу. Він був упевнений, що ті, хто надіються на Бога, знайдуть у Ньому справжню радість і славу.

Молитва: Господь, навчи мене приносити до Тебе всі свої потреби і скромно чекати Твоєї відповіді.

Одне слово: МОЛИСЯ І НАДІЙСЯ НА ГОСПОДА

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

БОЖА ЗБРОЯ

Ефесянам 6:10–23

(10,11): Нарешті, мої брати, зміцнійтеся Господом та могутністю сили Його! Зодягніться в повну Божу зброю, щоб могли ви стати проти хитроців диявольських

1. Наша боротьба — духовна (10–12)

Наш ворог — диявол, а не люди. Наша істинна боротьба — духовна. Ми не можемо здолати такого ворога своїми людськими силами, ми повинні зміцнюватися Господом та могутністю Його сили.

2. Візьміть повну Божу зброю (13–24)

Ми маємо силу, коли беремо повну Божу зброю. Пояс істини допомагає зберігати рівновагу. Броня праведності захищає від спокус. З готовністю благовістити мир на наших ногах, ми завжди можемо піти куди завгодно, щоб проповідувати Євангелію, яка дає людям мир з Богом. Щит віри захищає серце від стріл сумніву і страху. Шолом захищає голову і є гарантією нашого спасіння. Духовний меч і Біблія також є нашою зброєю. Святий Дух працює через Слово. Дуже важливо пильнувати й молитися.

Молитва: Господь, одягни мене в повну Твою зброю, щоб сьогодні я міг протистояти сатані.

Одне слово: ЗМІЦНЮЙТЕСЬ ГОСПОДОМ!

ПОМИЛУЙ МЕНЕ, ГОСПОДИ

Псалми 6:1–11

(10): Благання моє Господь вислухає, молитву мою Господь прийме

1. Під час лиха (1–8)

У цьому псалмі описується час, коли Давид перебував у сильному душевному сум'ятті. Можливо, це був час хвороби або небезпеки від численних ворогів. Може це був час спокуси, коли він боровся зі своїми грішними бажаннями і знав, що сатана підстерігає його душу. Можливо, він був пригнічений почуттям провини. У будь-якому випадку, це був важкий час для Давида, але він не здавався. У час скорботи він кликав до Господа, просячи про милість і звільнення. Він просив Бога про порятунок, сподіваючись на велику Божу милість. Мертвий не може згадати про Бога і славити Його з могили. Давид плакав перед Богом, як дитина.

2. Почуття перемоги (9–11)

Після молитви Давид вигукнув: *“Відступіться від мене, усі беззаконники, бо почув Господь голос мого плачу!”*. Він був упевнений в тому, що Господь почув його плач і прийняв його. Він був упевнений, що Господь дасть йому перемогу.

Молитва: Господь, навчи мене молитися і не здаватися під час лиха. Допоможи мені молитися до тих пір, поки Ти не даси мені почуття перемоги.

Одне слово: ГОСПОДЬ ПРИЙМАЄ МОЇ МОЛИТВИ

ЩИТ МІЙ У БОЗІ

Псалми 7:1–18

(11): Щит мій у Бозі, Який чистих серцем спасає

1. Коли є беззаконня в долонях моїх... (1–10)

Іноді нам здається що в цьому світі немає справедливості. Наприклад, не зважаючи на те, що Давид був вірний своєму цареві, Саул без кінця переслідував його. Багато разів його не розуміли, гнали і помилково звинувачували. Він нікому не хотів зла, але його життя весь час було під загрозою. Не було нікого, хто б захистив його, тому свою справу він приносив до Бога. Він навчився не сподіватися на людей, він просив справедливого Бога, Який бачить серце і помисли людини, розсудити його справу і покласти край насильству. Свою безпеку він довірив Богові.

2. Щит мій у Бозі (11–17)

Бог зберігає непорочних, хто вдається до Нього. Бог — справедливий Суддя. Він карає і вражає тих, хто сповнений злих бажань і не хоче покаятися. Він робить так, що безбожний потрапляє в яму, яку рив для іншого; карає винного і рятує праведного, тому що Він справедливий.

Молитва: Господь, очисти мене від гріха і приєднай до числа праведників.

Одне слово: ЩИТ МІЙ У БОЗІ

ДІТИ ТА БАТЬКИ, РАБИ ТА ПАНИ

Ефесянам 6:1–9

(1): Діти, слухайтеся своїх батьків у Господі, бо це справедливе!

1. Діти, слухайтеся своїх батьків (1–4)

Діти повинні слухатись батьків та шанувати їх. А батькам не можна бути егоїстичними та занадто вимогливими до своїх дітей. Проте діти потребують дисципліни, їх потрібно виховувати під Господнім керівництвом. Дім, у якому перебувають любов та духовний порядок, — найщасливіший.

2. Раби та пани (5–9)

В нашому суспільстві вже немає рабів, але цей момент має важливе значення для правильних взаємовідносин на роботі. Віруючі повинні добросовісно працювати у своїх роботодавців, як для Господа. Старанно потрібно працювати не тільки тоді, коли хтось бачить це. Гарним прикладом для нас є Йосип із Буття. Роботодавець повинен з повагою ставитися до колективу, пам'ятаючи, що кожен колись буде звітувати перед Богом.

Молитва: Господь, допоможи людям нашої країни перемогти гордість. Створи в сім'ях та суспільстві атмосферу, в якій люди зможуть рости та шанувати Твоє ім'я

Одне слово: ДУХОВНИЙ ПОРЯДОК ПРИНОСИТЬ МИР ТА РАДІСТЬ

КОРИТЬСЯ ОДИН ОДНОМУ

Ефесянам 5:21–33

(32,33): Ця таємниця велика, а я говорю про Христа та про Церкву! Отже, нехай кожен зокрема із вас любить так свою дружину, як самого себе, а дружина нехай боїться свого чоловіка!

1. Дружини, коритесь своїм чоловікам (21–24)

Таємничі стосунки між Христом та Його церквою порівнюються зі стосунками чоловіка та дружини. Духовний порядок у сім'ї дуже важливий. Дружина повинна поважати чоловіка. Кожен з нас має духовний зв'язок з Христом — Головою Церкви. Він наш Спаситель та істинний чоловік. Потрібно віддавати честь Христу у своєму серці, визнаючи Його владу над усім своїм життям.

2. Чоловіки, любіть своїх дружин (25–33)

Дружині не важко коритися чоловікові, який любить її так, як Христос любить Церкву. Ісус віддав Себе за неї; Він помер, щоб освятити її; Він любить її як Своє тіло. Його зв'язок з нею освячений, чистий та вічний. Ми знаємо, що Христос любить нас, і з радістю коримося Йому. Словом Бог очищує серце. Чоловіки повинні любити своїх дружин, як себе. Усі ж ми маємо, наповнюючись Духом, коритися один одному, віддаючи честь Христу.

Молитва: Господь, дякую за Ісуса — мого Істинного Чоловіка.

Дозволь духовний порядок у нашому домі та церкві

Одне слово: ШАНУЙТЕ ХРИСТА ЯК БОГА

ЯКЕ ТО ВЕЛИЧНЕ ІМ'Я ТВОЄ НА ЦІЛІЙ ЗЕМЛІ!

Псалми 8:1–10

(2): Господи, Владико наш, яке то величне на цій землі Твоє Ім'я, Слава Твоя понад небесами!

1. Слава Твоя понад небесами

Давид починає і закінчує цей псалом хвалою Божій величі. Можливо, одного славного ранку пастушок Давид зустрів сонце і вигукнув: “Слава Твоя понад небесами!” Горді і непокірні люди не прославляють Бога, але малі діти з трепетом дивляться на дивовижні Божі творіння: з їх вуст виливається хвала. Ісус згадав вірш 2 під час Свого тріумфального в'їзду в Єрусалим.

2. То що є людина?

Коли Давид дивився на зоряне небо, він думав про неосяжність всесвіту, створеного Богом. Людина — лише мала піщинка. Чому великий і славний Бог піклується про неї? Якщо ми нехтуємо Богом, ми стаємо безглуздими піщинами в неосяжному і нескінченному всесвіті. Але коли ми пізнаємо Його своїм Творцем і Господом, то дізнаємося, що ми створені для місії — бути служителами в Його всесвіті. Він створив нас для Своєї слави.

Молитва: Господи, дякую Тобі за те, що Ти піклуєшся про мене і за те, що Ти створив мене для того, щоб здійснювати Твою роботу.

Одне слово: ПРОСЛАВЛЯЙ ЙОГО ДИВНЕ ІМ'Я

ХВАЛИТИМУ ГОСПОДА УСІМ СЕРЦЕМ СВОЇМ

Псалми 9:1–20

*(16): Хвалитиму Господа усім серцем своїм, розповім про всі чуда Твої!***1. Та буде Господь пробувати навіки (1–10)**

Давайте приєднаємося до Давида і будемо разом з ним вихваляти ім'я Господа. Давайте разом втішатися Господом. Бог — справедливий суддя. Він розглядає справу тих, хто має з Ним правильні відносини. Він обурений гріхами злих народів і безбожного знищив. Він зруйнував міста і кинув ворогів Свого слуги на руїни. Господь справедливий. Він править народами зі справедливістю. Він — притулок для пригноблених і зміцнення під час скорботи. Ті, хто знають Його ім'я, уповають на Нього, Він ніколи не залишає тих, котрі шукають Його.

2. Між народами розповідайте про чини Його (11–20)

Божі люди повинні звіщати між народами Його могутні справи. Бог — це Суддя. Він карає злу людину і нечестиві народи, які забувають Бога і пригнічують інших. Але Він не забуває жebraка і не дозволяє надії пригнобленого загинути. Безбожники повинні коли-небудь навчитися тому, що вони всього лише люди, але Бог — це Бог.

Молитва: Господи, допоможи мені хвалити Тебе всім своїм серцем і звіщати про Твої чудеса серед народів.

Одне слово: СЛАВ ГОСПОДА ВСІМ СЕРЦЕМ

ЗАВЖДИ ДЯКУЙТЕ ЗА ВСЕ

Ефесеям 5:15–20

*(20): дякуючи завжди за все Богові й Отцеві в Ім'я Господа нашого Ісуса Христа***1. Використовуючи час (15–17)**

Божі люди не живуть зо дня в день бездумно та безцільно. Ми повинні бути мудрими. Особливо необхідно шукати того, що приємно Богу, і ніколи не лишайте цього!

2. Співайте в серці для Господа (18,19)

Життя християнина дуже радісне та активне. Не можна впиватися вином заради задоволення. Бог дав кожному християнину Свій Дух. Переповнюючись Святим Духом ми можемо співати Богу серцем та славити Його вустами, й через це укріпляти інших.

3. Завжди дякуйте (20)

Не легко бути вдячним, але Бог наказує завжди дякувати за все. Коли думаємо про Ісуса, тоді можемо дякувати, а коли думаємо тільки про себе та порівнюємо себе з іншими, — тоді завжди жаліємося.

Молитва: Господи, наповни мене Духом Святим, щоб я завжди співав Тобі в серці й дякував за все

Одне слово: ДЯКУЙ ЗА ВСЕ

ДОПЕВНЯЙТЕСЯ, ЩО ПРИЄМНЕ ДЛЯ ГОСПОДА

Ефесянам 5:1–14

*(10): Допевняйтеся, що приємне для Господа***1. Будьте наслідувачами Богів (1,2)**

Як Божі діти ми маємо наслідувати нашого Батька. Ісус показав нам приклад. Ми зростаємо в Його образ, живучи в любові, тому що полюбив нас та приніс Себе в жертву заради нас.

2. Уникайте розпусти, нечистоти та зажерливості (3–7)

Розпусники, нечисті або зажерливі не мають спадку в Небесному Царстві. Для розпусти характерна сексуальна аморальність. До нечистоти також відносяться брудні жарти та безглузді, непристойні розмови. Зажерливість прирівнюється до ідолопоклонства.

3. Допевняйтеся, що приємне для Господа (8–14)

Що приємне для Бога? Йому приємно, коли ми живемо як діти світла. Плоди світла знаходяться в кожній добрості, праведності й правді. Раніше ми були темрявою, тепер же ми світло в Господі, тому що Христос освітлює нас. Своїми силами ми не можемо бути чистими, але з Ісусом ми — світло в цьому темному світі, ми приємні Богу.

Молитва: Господи, освіти мене сьогодні, щоб я жив як дитина світла. Допоможи мені чинити так, щоб догодити Тобі

Одне слово: ДОПЕВНЯЙТЕСЯ, ЩО ПРИЄМНЕ ДЛЯ ГОСПОДА, ТА ДІЙТЕ

ПОВСТАНЬ, ГОСПОДИ! РУКУ СВОЮ ПІДІЙМИ

Псалми 9:22–39

*(33): Устань же, о Господи Боже, руку Свою підійми, не забудь про убогих!***1. Для чого стоїш Ти, о Господи, здалека? (22,23)**

Псалмоспівець бореться зі своїми сумнівами, коли бачить нечестивих, які переслідують бідних і беззахисних.

2. Бо Бога нема, оце всі його помисли! (24–32)

Люди здатні на будь-яке зло, коли в їх думках немає місця для Бога. Ці люди — горді, вони думають, що закон написаний для когось іншого, їх совість дозволяє знищити слабого заради наживи. Для нас важко дивитися на таких людей з точки зору Бога, і легко заздрити чи боятися їх, або стати їх жертвами.

3. Устань же, о Господи Боже, руку Свою підійми(33–39)

Господь бачить і знає. Він допомагає тим, хто присвятив себе Йому. Він чує тих, хто віддає себе Йому. Він — Цар навіки. Коли Господь піднімає руку, людина може не боятися нічого.

Молитва: Господи, допоможи мені зберігати Тебе в своїх помислах кожен день, щоб я не став гордим. Допоможи мені повністю віддати себе Тобі і не боятися злих людей.

Одне слово: УСТАНЬ ЖЕ, О ГОСПОДИ БОЖЕ, РУКУ СВОЮ ПІДІЙМИ

ПЕРША З УСІХ ЗАПОВІДЕЙ

Марка 12:28–34

(30): І люби Господа, Бога свого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всім своїм розумом, і з цілої сили своєї! Це заповідь перша!

1. Найважливіша заповідь

Учитель закону, який запитав Ісуса про найважливішу заповідь, був щирий. Відповідь Ісуса складається з трьох частин: 1) Господь Бог наш єдиний. Я повинен поклонятися тільки Йому. 2) Я повинен любити Його всім моїм серцем, всією душею, всім розумом і всіма силами. Він хоче, щоб я був прив'язаний до Нього. І Він хоче тієї любові, яка виражається в моїх справах; 3) Люби ближнього, як самого себе. Мені здається: якщо я люблю Бога всім серцем, то, чи залишиться ще любов, щоб любити ближнього? Але Божа арифметика відрізняється від людської. Тільки, якщо я люблю Бога, я можу любити людей.

2. Недалеко від Божого Царства

Книжник прийняв слова Ісуса в своє серце. Він був недалеко від Царства Божого.

Молитва: Господь, допоможи мені любити Тебе більше, щоб я міг любити інших людей.

Одне слово: ЛЮБИ БОГА, ЛЮБИ ЛЮДЕЙ

НЕ ЗАСМУЧУЙТЕ СВЯТОГО ДУХА

Ефесеянам 4:25–32

(30): І не засмучуйте Духа Святого Божого, Яким ви запечатані на день викупу

1. Не давайте місця сатані (25–28)

Тут згадуються три речі, які свідчать про те, що сатана має місце в нашому житті. По-перше, — це брехати іншим. Щоб говорити іншим правду, потрібна сміливість. По-друге, — це коли серцем володіє гнів. Від гніву потрібно позбавитись до заходу сонця. По-третє, — це коли замість того, щоб працювати, матеріально залежиш від інших. Потрібно чесно працювати, щоб було чим поділитися з тим, хто потребує допомоги.

2. Говоріть для збудування (29–32)

Те, що ми говоримо, діє по-різному. Коли в нашому серці мимоволі є подратування, гнів, наклеп чи заздрість, тоді слова, що виходять з вуст засмучують Духа Святого та шкодять іншим. Наші слова мають збудувати.

3. Будьте ласкаві та милостиві

Доброта та милостивість потрібні не для того, щоб справити враження на інших. Вони сховані в нас. Ми повинні прощати інших, так як ми самі є прощеними грішниками.

Молитва: Господи, допоможи мені не засмучувати Твій Дух та збудувати інших

Одне слово: НЕ ЗАСМУЧУВАТИ ДУХА СВЯТОГО

ЗОДЯГНУТИСЯ В НОВОГО ЧОЛОВІКА

Ефесянам 4:17–24

(24): і зодягнутися в нового чоловіка, створеного за Богом у справедливості й святості правди.

1. Відкинути старого чоловіка (17–22)

Бог — джерело життя й істини. Коли ми жили без Божої істини, не могли мислити чисто, думки були порожніми та безтолковими. Якщо дати почуттям і нечистоті заволодіти думками, тоді стає тяжко на серці, розуміння — запамороченим, і ми віддаляємось від Бога. Зробивши свої серця твердими перед Богом, ми стаємо жорстокими неуками котрі самі обманюються грішними бажаннями. Чим задовольняти бажання вони ростуть. Це все належить старому чоловікові, котрого слід викинути геть. Думки християн не повинні бути таким як у безбожників.

2. Зодягніться в нового чоловіка (23,24)

Коли ми пізнали Ісуса, Божа істина наповнила серце. Він керує нашими думками, і ми відносимося до інших, до себе, до світу по-новому. Зараз слід кинути старе життя наповнене звабливими пожадливістями, *“і зодягнутися в нового чоловіка, створеного за Богом у справедливості й святості правди”*.

Молитва: Боже, позбав від омани грішних бажань. Дай залишити стару сутність. Наповни моє серце Твоєю істиною, щоб я зодягнувся в нового чоловіка

Одне слово: БУТИ НОВИМ ЧОЛОВІКОМ

ЧИЙ СИН ХРИСТОС?

Марка 12:35–40

(37): Сам Давид Його Господом зве, як же Він йому син? І багато людей залюбки Його слухали.

1. Давид називає Його Господом (35–37)

Месія, Якого чекав Ізраїль, був нащадком царя-пастиря Давида. Він — виконання тієї обіцянки, яку Бог дав Давидові (2Сам. 7:12,16). Він — істинний Пастир Ізраїлю (Єз. 34:23). Але Він набагато більше, ніж просто фізичний нащадок Давида, і набагато вище, ніж просто правитель в цьому світі. Ісус — Син Божий, обіцяний Цар, царство Якого існує вічно.

2. Остерігайтеся книжників (38–40)

Ті, хто вчать Біблії, але не сприймають її серйозно або не практикують її у своєму житті, отримують тяжче осудження від Бога.

Молитва: Господь, Ти — мій Христос і Господь. Допоможи мені слухати Твоє Слово і всім серцем покорятися йому.

Одне слово: ІСУС Є ХРИСТОС ГОСПОДЬ

ПОЖЕРТВА ВДОВИ

Марка 12:41–44

(44): Бо всі клали від лишка свого, а вона поклала з убозтва свого все, що мала, свій прожиток увесь...

1. Ісус дивився, як народ мідяки до скарбниці вкидає.

Ісус навчав у храмі. Потім Він сів біля місця, де знаходилася скарбниця. Те, як люди використовують свої гроші, говорить про те, де знаходиться їх серце. Ісус бачив багатьох людей, які клали великі суми. Але це були гроші, які залишилися після того, як вони вже купили собі все необхідне.

2. Дві лепти вдови

У вдови немає чоловіка, на якого вона могла б покладатися, тому такі жінки часто бояться за своє майбутнє. Але ця вдова довіряла Богові і любила Бога. Її пожертва доводить це. Ісус був задоволений її приношенням. Він вважав це найбільшим і дорожчим приношенням серед всіх інших.

Молитва: Господь, навчи мене довіряти своє життя Тобі, жити і жертвувати заради Тебе. Хоча я живу в матеріалістичному суспільстві, допоможи мені не покладатися на гроші, піклуючись про майбутнє.

Одне слово: НАЙДОРОГОЦІННІША ЖЕРТВА

ПРАВДОМОВНІ В ЛЮБОВІ

Ефесеям 4:14–16

(15): щоб були ми правдомовні в любові, і в усьому зростали в Нього, а Він Голова, Христос

1. Більше не хитатись (14)

Кожен переконливий проповідник впливає на новонаверненого християнина. Оманливі інтриги спритної людини приводять його до блуду, руйнуючи роботу Бога. Тому кожному віруючому потрібно зростати в повноту Христа. Петро новонаверненим сказав полюбити чисте словесне молоко, тоді вони зможуть рости (1 Пет. 2:2). Таке молоко — Слово Бога. Отже, щоб рости і укріплятись в Ісусі ми повинні вивчати Біблію і коритися її науці.

2. Правдомовні в любові (15,16)

Зрілий християнин — це дорослий християнин, котрий любить істину і розпізнає брехню. Інколи брехня дуже схожа на правду. Але коли ми правдомовні в любові, то це буде тіло Христа у вірі. Лженауки руйнують, а не будують. Нам слід в усьому зростати в Нього, а Він Голова, Христос, Він керує і об'єднує нас. А ми як частини Його тіла будуюмо один одного.

Молитва: Господи, давай бути правдомовним в любові, щоб любов'ю і правдою будувати інших

Одне слово: ПРАВДОМОВНІ В ЛЮБОВІ

ЛЮДЯМ ДАВ ДАРИ

Ефесянам 4:7–13

(12): щоб приготувати святих на діло служби для збудування тіла Христового

1. Благодать у міру дару (1–12)

Господь один, але Він дає різні дари полоненим, яких Він звільнив від влади гріха. Христос, Який зійшов на цю землю у плоті, зараз піднявся на висоту та посів на небесах, звідки наповнює дарами усіх віруючих. Він дає нам ці дари, щоб ми служили Йому. Кожен з нас отримав свій дар, але в усіх них одне призначення: приготувати святих на діло служби для збудування тіла Христового.

2. Аж поки ми не станемо зрілими (13)

Різномалосся між віруючими — це ознака їхньої незрілості. Ми ростемо з метою об'єднатися у вірі та пізнати Сина Божого, тобто стати зрілими у Христі. Ніхто не може вирости духовно сам по собі. Тому, замість того, щоб сперечатися, ми повинні підбадьорювати та укріпляти інших. Прагнути рости в любові Христа та в пізнанні Його, доки не досягнемо *“міру зросту Христової повноти”*.

Молитва: Господь, допоможи мені використовувати дар, який Ти мені дав, щоб прославляти Твоє ім'я та укріпляти інших.

Одне слово: БУДУВАТИ ТІЛО ХРИСТОВЕ

АЛЕ ПЕРШЕ ЄВАНГЕЛІЯ МУСИТЬ БУТИ НАРОДАМ УСІМ ПРОПОВІДУВАНА

Марка 13:1–13

(10): Але перше Євангелія мусить бути народам усім проповідувана.

1. Яке то каміння та що за будівлі! (1,2)

Учні Ісуса були простими сільськими людьми. Вони були вражені красою і величчю храму. Він здавався таким надійним. Люди завжди шукають надійності, але в цьому світі немає нічого надійного. Ісус прийде знову, і історія людства завершиться.

2. Будьте стійкими (3–13)

Учням Ісуса не потрібно було турбуватися про час, коли закриється завіса історії. Є багато ознак, які говорять нам, що Ісус може прийти в будь-який момент. Ми повинні остерігатися антихристів, і не потрапляти в оману. Коли трапляються жахливі лиха, ми не повинні дозволити, щоб страх оволодів нашим серцем. Коли ми будемо звинуваченні і станемо перед правителями та владою, або коли наші рідні будуть противитися нашій вірі, ми повинні бути стійкими. Нам потрібно старанно проповідувати Євангеліє до краю землі, бо такий наказ Ісуса.

Молитва: Господь, допоможи мені бути стійким і стояти на Твоїй стороні, дозволь брати участь в Твоєму світовому плані порятунку.

Одне слово: БУДЬТЕ СТІЙКИМИ В ВІРІ

НА ХМАРАХ СЛАВИ

Марка 13:14–27

(26): І побачать тоді Сина Людського, що йтиме на хмарах із великою потугою й славою.

1. Заради вибраних (14–20)

В історії кілька разів траплялися жахливі події, коли спустошувався храм (Дан. 9:27; 168 р. до р.х.). Пророцтво Ісуса виповнилося, коли храм був спустошений в 70 р. р.х. Але це було тільки ознакою кінця, коли Ісус прийде знову, щоб судити живих і мертвих. В кінці віків настануть важкі часи, але Господь, Який управляє історією, скоротить цей час заради вибраних Богом.

2. Син Людський прийде (21–27)

Найбільшою небезпекою для людей Бога є не фізичні або навіть психологічні страждання, а витончений розум брехунів. Сатана — брехун. Він все ще намагається обманювати людей Бога. Тому нам треба бути насторожі. Ми не повинні покладати надії на щось або когось, крім Ісуса. Ісус прийде у славі, зі Святими Ангелами. Про це дізнається кожен. Ми не повинні бути підданими ніякого царства, крім Царства Ісуса.

Молитва: Господи, допоможи мені бути готовим зустріти Тебе, коли Ти прийдеш знову.

Одне слово: ІСУС ПРИЙДЕ У СЛАВІ

ПОВОДЬТЕСЬ ГІДНО ВАШОГО ПОКЛИКАННЯ

Ефесеянам 4:1–6

(1): Отож, благаю вас я, в'язень у Господі, щоб ви поводитися гідно покликання, що до нього покликано вас

1. У любові терплячи один одного (1–2)

Як ми можемо поводитися гідно нашого покликання? Ми повинні рости в образ Ісуса. Він був лагідним та смиренным. Він перебував зі Своїми учнями й зараз перебуває з нами. Його любов буде. Ми також маємо терпіти в любові один одного.

2. Бережіть єдність духа (3–6)

Ми повинні берегти єдність духа, щоб виконати наказ поводитися гідно звання християнина, прикладаючи до того всі зусилля. Необхідно перебувати в мирі один з одним, прощати інших. Але як це зробити, якщо маєш розділення в серці. Мир і єдність можливі, якщо ми приходимо до Ісуса з розкаяним серцем і визнаємо Його господарем усього свого життя. Вірю ми знаємо, що є один Господь, одна віра, одне хрещення, один Бог і Отець усіх. Та є небезпека: через наш гріх це руйнується.

Молитва: Господи, навчи мене бути лагідним та смиренным, як Ісус; даруй мені Твій мир та дух прощати

Одне слово: ЖИТИ ГІДНО ЗВАННЯ ХРИСТІЯНИНА

ЩОБ ХРИСТОС ЧЕРЕЗ ВІРУ ЗАМЕШКАВ У ВАШИХ СЕРЦЯХ

Ефесеянам 3:14–21

(17): щоб Христос через віру замешкав у ваших серцях

1. Щоб Христос замешкав у ваших серцях (14–17)

Павло молився за своїх агнів, щоб Христос замешкав у їхніх серцях (Ів. 15:5). Християни відрізняються від інших людей, тому що в їхніх серцях перебуває Христос. Він — джерело нашого нового життя і основа для істинної любові. Що робить Ісус, перебуваючи в нас? По-перше, Він зміцнює нашу внутрішню людину Своїм Духом. Він робить це, коли ми просимо про це у молитві. Коли ми приймаємо Його вірою, Він приходять і перебуває в нас.

2. Пізнання Христової любові (18–21)

Перебуваючи в нас, Христос укорінює і зміцнює нас у Своїй любові. Ця любов жертвна. Він полюбив нас і віддав Себе на хрест за нас. Коли ми розкаємося, ми приймаємо Його милість та прощення, і одночасно Його любов наповнює наші серця. Вона досить широка, щоб охопити всіх людей, достатньо глибока, щоб пробачити навіть найжахливіші гріхи, достатньо довга, так що охоплює весь період історії, та достатньо висока, так що торкає саме серце Бога. Як ми можемо пізнати Христову любов, яка перевищує знання? Для цього ми повинні любити Ісуса, Який перший полюбив нас.

Молитва: Господь Ісус, прийди та перебувай в мені

Одне слово: СЛАВА ГОСПОДУ ОД ВІКУ ДО ВІКУ

ПРИКЛАД ФІГОВОГО ДЕРЕВА

Марка 13:28–37

(31): Небо й земля проминуться, але не минуться слова Мої!

1. Мої слова не проминуться (28–31)

Коли на деревах розпускаються бруньки, а з землі з'являються квіти, ми знаємо, що наближається весна. Таким же чином ми можемо дізнатися, що наближається прихід Ісуса. Він дав слово, і Він повернеться. Він виконає Свою обіцянку.

2. Уважайте, чувайте й моліться (32–37)

Ісус залишив нас, Своїх слуг, щоб ми виконували доручену Ним роботу. Ніхто не знає, коли Ісус прийде вдруге, ні Ангели, ні сам Ісус, а тільки знає Бог–Отець. Тому і нам не потрібно витратити час даремно, намагаючись вирахувати, коли прийде Ісус. Давайте краще виконувати роботу, яку Він нам доручив. Він наказав нам проповідувати Євангеліє грішному світові, щоб усі обрані могли почути, повірити і врятуватися до часу Його пришестя. Прийшовши, Він повинен застати нас за виконанням Його роботи, тому давайте постійно пильнувати, старанно працювати та бути готовими до зустрічі з нашим Господом Ісусом.

Молитва: Господь, я вірю в Твою обіцянку. Допоможи мені вірно виконувати Твою роботу, поки Ти не прийдеш.

Одне слово: ІСУС ВИКОНАЄ СВОЮ ОБІЦЯНКУ

ДОБРИЙ УЧИНОК

Марка 14:1–11

(66): Вона добрий учинок зробила Мені

1. Розбита алебастрова пляшечка (1–3)

Смерть Ісуса наближалася. Темної ночі, коли готувалася змова про вбивство, цей гарний вчинок любові сяє яскравіше за зірку. Ісус сидів при столі в будинку Симона. Раптом увійшла непрохана гостя. Не звертаючи уваги на здивовані погляди господарів, вона підійшла до Ісуса. Вона несла красиву алебастрову пляшечку з дорогими пахощами. Це був її скарб. Вона розбила пляшечку й вилила миро на голову Ісуса. Вона нічого не залишила для себе. Усе своє серце вона віддала Ісусові.

2. Що могла, те зробила вона (4–11)

Деякі з присутніх дорікали їй. Вони вважали її вчинок безглуздим. Але Ісус прийняв її та її вчинок. Він записав цю подію в євангельську історію. Вона намастила Його тіло на похорон, тому що Він скоро Сам *“розіб’є”* Свою *“алебастрову пляшечку”* і проллє Свою кров, віддасть життя до останньої краплини за гріхи світу. І ті, що будуть омиті Його кров’ю, в усі часи служитимуть бідним.

Молитва: Господи, допоможи мені любити Тебе й завжди робити для Тебе все, що можу.

Одне слово: ГАРНИЙ УЧИНОК ЛЮБОВІ

НЕДОСЛІДЖЕНЕ БАГАТСТВО ХРИСТОВЕ

Ефесянам 3:7–13

(8): Мені, найменшому від усіх святих, дана була оця благодать, благовістити поганам недосліджене багатство Христове

1. Через дар благодаті Божої (7–10)

Павло дивився на місію як на милість Бога у своєму житті. Раніше він гнав Церкву та був Божим ворогом, але Господь пробачив його. І не тільки пробачив, але й дав привілею проповідувати поганам недосліджене багатство Христове. Дивовижна милість! Бог, що створив кожну річ, хоче, щоб усе творіння навернулося та склонилося перед Ним. Бог сповіщає ціль спасіння через церкву. Він спас нас, тому ми служимо Євангелії, ділячись нею з усім світом.

2. Ми можемо вільно наближатися до Бога (11–13)

Ісус помер і звільнив усе людство від рабства гріха. Тепер усі люди можуть вільно, і кожен особисто, приходити до Бога в молитві через Ісуса. Павло, хоча сам перебував у в’язниці, підбадьорює навернених поган, заради яких він страждав. Він сказав їм не занепадати духом, а з відвагою використовувати привілею молитися.

Молитва: Господь, дякую за недосліджене багатство Христове, за Твою милість, що Ти дав непотрібному грішнику. Зараз я іду до Тебе, щоб скористуватися привілею молитви.

Одне слово: ДИВОВИЖНА МИЛІСТЬ!

ТАЄМНИЦЯ ХРИСТОВА

Ефесянам 3:1–6

(6): що погани співспадкоємці, і одне тіло, і співучасники Його обітниць в Христі Ісусі через Євангелію

1. В'язень за вас (1)

Юдеї ненавиділи Павла за його тісне спілкування з поганами та єдність з ними. За це його заарештували в Єрусалимі, а в Римі посадили до в'язниці. Проте Павло не засмутився через те, що люди відкинули його. По Божій милості він був апостолом–місіонером для язичників. Через Своє відкриття в Біблії, Бог дав йому місію.

2. Служитель таємниці Христової (2–6)

За часів Павла змінився хід Божої викупної історії. До цього юдеї займали найважливіше місце, як хранителі історії Бога. Але таємниця, яка раніше була прихована (хоча про це написано у Біблії), полягає у тому, що Бог любить весь світ, хоче спасти кожного, включаючи і поган. Усі віруючі, юдеї та погани — спадкоємці Божої обітниць в Ісусі Христі. Павло був першим місіонером, а перші місіонери покликані страждати заради Ісуса.

Молитва: Господь, допоможи завжди бути готовим страждати заради Ісуса та Євангелії

Одне слово: ПРИХОВАНА ТАЄМНИЦЯ ВІДКРИЛАСЯ

ГОСПОДНЯ ВЕЧЕРЯ

Марка 14:12–26

(24): І промовив до них: Це кров Моя Нового Заповіту, що за багатьох проливається

1. Приготування до Пасхи (12–16)

Ісус послав двох учнів приготувати місце та їжу. Це було таємне місце, тому що Ісус не хотів, щоб будь-що заважало Йому їсти пасху зі Своїми учнями.

2. Один з–поміж вас видасть Мене (17–21)

Ісус любив Свого зрадника до кінця. Кожна людина схильна до зради. Слова Ісуса (18) змусили кожного учня перевірити себе. Життя і смерть Ісуса були в руках Бога. Але горе тій людині, яка стає знаряддям сатани із-за свого невір'я.

3. Кров заповіту (22–26)

Ісус використовував пасхальний хліб і вино, щоб пояснити значення Своєї смерті. Його пролита кров означає новий заповіт між Богом і всіма людьми, які приймають Ісуса, які вірять в Його ім'я. Завдяки Його пролитій крові ми пробачені і маємо правильні стосунки з Богом.

Молитва: Господь, дякую за новий заповіт, встановлений через кров Ісуса. Допоможи мені бути вірним Тобі.

Одне слово: КРОВ ЗАПОВІТУ

ІСУС ПЕРЕДБАЧАЄ ЗРЕЧЕННЯ ПЕТРА

Марка 14:27–31

(28): По воскресенні ж Своїм Я вас випереджу в Галілеї

1. Усі ви спокуситесь про Мене (27–28)

Ісус знав про слабкості Своїх учнів. Він знав про те, що вони, хоча і любили Його, були під владою смерті, і тому в їхніх серцях панував страх. У критичний момент всі вони втечуть. Але Ісус не зневірявся. Навіть на це Він дивився з погляду Божої історії — як на виконання пророцтва. Більш того, Він дав учням надію на Своє воскресіння, ясний напрям розкаятися та запевнив, що з радістю прийме, коли вони знову навернуться.

2. Самовпевненість Петра (29–31)

Петро любив Ісуса. Він був надзвичайно відданий Йому. Він сказав, що залишиться вірним Ісусові, навіть якщо всі решта втечуть. Але в основі його відважних слів лежала упевненість у собі, а не впевненість у Богові. Він сам не знав себе настільки добре, як знав його Ісус. Передбачивши зречення Петра, Ісус відкрив йому шлях навернутися після падіння.

Молитва: Господи, навчи мене залежати від Тебе, а не від себе, і якщо я впаду, дай мені покірливо розкаятися і знову повернутися до Тебе.

Одне слово: ЗНОВУ ПРИЙТИ ДО ВОСКРЕСЛОГО ІСУСА

СВЯТИЙ БОЖИЙ ХРАМ

Ефесеянам 2:19–22

(20): збудовані на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос

1. Один Дух, одне громадянство (19)

Усі, хто повірили в Ісуса, викуплені Його Кров'ю та через Духа Святого мають доступ до Отця. Різні культури, раси, стать не можуть віддалити нас від Ісуса чи розділити тіло Христове. Ми вже не чужі й не прихоськи, а співгорожани святим, і домашні для Бога.

2. Основа та наріжний камінь (20–22)

Божий храм збудований не з цегли та каменю, він складається з Божих людей. Основа — Біблія — слово Бога, відкрите через апостолів та пророків. Біблія — основа для християнської віри та життя. Наріжним каменем є Сам Христос. Він один утримує всю будівлю. Ми належимо Богу і являємося частиною святого храму, в якому Бог живе Духом Святим.

Молитва: Господи, дякую Тобі за покликання бути частиною Твого тіла, маленьким камінцем Твого святого храму. Допоможи мені міцно стояти на Твоїй основі й радіти у Святому Дусі

Одне слово: ХРИСТОС — НАРІЖНИЙ КАМІНЬ

ВІН БО НАШ МИР

Ефесеянам 2:11–18

*(14а): Він бо наш мир...***1. Пам'ятайте ким ви були (11–12)**

Юдеї, так звані обрізані, вважали поган об'єктами Божого гніву. Але погани, почувши Євангеліє та прийнявши Ісуса, стали Божим народом. Дивовижною милістю Бога погани включені до числа Божого народу та успадкували Його обітницю та заповіт. До зустрічі за Христом ми були відлучені від Бога, не мали надії та були безбожниками у світі.

2. Близькі Христовою кров'ю (13–18)

У той час, коли Юдеї були близькі до Бога, погани були ще далеко. Але можливість стати близькими відкрита усім. Ісус благовістив мир далеким і близьким. Він помер на хресті, щоб спокутувати наші гріхи. Усі люди грішні, кожному потрібне прощення, кожен потребує Ісуса, Який дає нам мир з Богом. Грішники, які стоять біля хреста разом, не можуть ворогувати. Мир та примирення людства засноване лише на хресті Ісуса.

Молитва: Господь, дякую за Твою милість, що приносить прощення та мир.

Одне слово: ВІН БО НАШ МИР

ГЕФСИМАНІЯ

Марка 14:32–42

*(36): І благов Він: Авва–Отче, Тобі все можливе: пронеси мимо Мене цю чашу!... А проте, не чого хочу Я, але чого Ти...***1. Обгорнена сумом смертельним душа Моя! (33–34)**

Ісус переживав страждання, скорботу і неспокій перед смертю на хресті. Наближалися Його арешт і розп'яття. Його учні ще не були готові. Але скорбота, що обійняла Його душу, була скорботою про гріхи світу (Ісаїя 53:3–5). Що ж Він робив у цей час? Він молився і просив учнів молитися разом з Ним.

2. Не чого Я хочу, але чого Ти... (35–36)

Ісус молився, щоб ця чаша смерті й страждань, які Він понесе за гріхи світу, пройшла повз Нього. Але навіть під час молитви Він приймав суверенну волю Бога, і тому Божий мир наповнив Його серце.

3. Ви ще далі спите? (37–42)

Як важко молитися про речі, які не турбують нас по-справжньому! Учні чули, що говорив їм Ісус, але просто не хотіли думати про це, тому вони спали.

Молитва: Господи, навчи мене молитися, поки я не буду ясно знати Твою волю і приймати її.

Одне слово: НЕ СПИ. МОЛИСЯ

АРЕШТ ІСУСА

Марка 14:43–52

(49б): Але, щоб збулися Писання

1. Юда, один з дванадцяти (43–45)

Юда був одним з учнів і отримував виховання нарівні з іншими, але він зрадив Ісуса за гроші. Здавалося, він не відчував ніяких докорів сумління, доки справа не була зроблена. Ймовірно, одним з мотивів його вчинку було те, що Ісус не виявляв ніякої цікавості до політичної влади. Але, скоріше за все, він поступив так із-за жадібності.

2. Писання мають виконатися (46–50)

Коли Ісуса схопили, Петро вихопив меча й відсік вухо одному рабу. Ісус стримав учнів. Він докорив у легкодухості тим, хто узяв Його в полон. Потім Він сказав їм, що Бог керує всією історією, хоча іноді здається, що нею керують злі люди. Саме так здавалося учням і вони втекли.

3. Хлопець, який втік голим (51–52)

Ймовірно, цим хлопцем був Марк, тому що цей факт згадується тільки в Євангелії від Марка.

Молитва: Господь, навчи мене під час труднощів ретельно вивчати Писання. Допоможи ніколи не зрадити Ісуса.

Одне слово: ЩОБ ЗБУЛИСЯ ПИСАННЯ

МИ ЙОГО ТВОРИВО

Ефесеям 2:8–10

(10): Бо ми Його твориво, створені в Христі Ісусі на добрі діла, які Бог наперед приготував, щоб ми в них перебували

1. Спасені ви благодаттю через віру (8,9)

Ми були мертві через гріхи й не могли врятувати себе. Тільки Бог може спасти нас. Він не зобов'язаний це робити. Ми опиралися Богу, тому заслуговуємо лише на смерть та пекло. Та Він полюбив нас — Своїх творинь. Ми не достойні Його любові, але по Своїй великій милості Він віддав Ісуса на смерть за наші гріхи. Це благодать. Ми отримуємо Божий дар благодаті лише через віру. Ділами ми не можемо заслужити Божу милість чи стати достойними дару благодаті. Тільки вірою в Ісуса ми отримуємо спасіння, яке приготував люблячий Бог.

2. Бог створив нас на добрі діла (10)

Господь створив та спас нас. Кожний створений люблячим Богом з доброю метою. Коли ми були рабами гріха й виконували бажання грішного тіла, ми не могли робити добрих діл, для яких створені. Але Бог спас нас благодаттю, щоб ми служили Йому без страху, славлячи Його ім'я. Наше життя має зміст лише тоді, коли ми живемо за Його волею та виконуємо Його діла.

Молитва: Господь, дякую за те, що створив мене на добрі діла; дякую за викупну благодать, яка дає мені можливість виконувати Твою справу.

Одне слово: СТВОРЕНІ В ХРИСТІ ІСУСІ НА ДОБРІ ДІЛА

ОЖИВИВ РАЗОМ ІЗ ХРИСТОМ

Ефесянам 2:1–7

(4,5а): Бог же, багатий на милосердя, через Свою превелику любов, що нею Він нас полюбив, і нас, що мертві були через прогріхи, оживив разом із Христом

1. Мертві через гріхи (1–3)

Через свої гріхи ми відлучені від Бога. Ми виглядаємо живими, як квіти, що зрізали та поставили до вази, але насправді ми — мертві. Ми були в полоні гріха та сатани. Тому *“всі ми прожили в нас колись у пожадливостях нашого тіла, як чинили волю тіла й думок, і з природи були дітьми гніву”*.

2. Живі у Христі (4–7)

Бог, багатий на милосердя, викупив нас від страждань і не залишив нас гинути в пеклі. Нас, що були мертві через прогріхи, Він оживив разом із Христом і разом із Ним воскресив, і разом із Ним посадив на небесних місцях у Христі Ісусі. Сила Божа, якою Він воскресив Ісуса, діє в нас, дає істинне життя та змінює в Божих дітей, що носять образ Ісуса. Тільки Його благодаттю ми спасені.

Молитва: Господ, дякую Тобі за те, що не полишив мене, коли я був дитям гніву, мертвим через гріх. Дякую за пробудження до нового життя у Христі. Прошу продовжуй роботу, яку Ти почав у мені та в тих, за кого я молюся.

Одне слово: Я БУВ МЕРТВИЙ, ТА ТЕПЕР ЖИВИЙ

ПЕРЕД СИНЕДРІОНОМ

Марка 14:53–65

(62): А Ісус відказав: Я! І побачите ви Сина Людського, що сидітиме по правиці сили Божої, і на хмарах небесних приходитиме!

1. Петро йшов услід на відстані (53–54)

Петро пішов за Ісусом, але без ясного рішення віри й духовної підготовки. Він все ще шукав, хоч невеликих, зручностей для себе.

2. Свідчення проти Ісуса (55–59)

Свідчення проти Ісуса склалися з брехні та спотворених фактів. Ісус дійсно одного разу передбачив, що храм Його Тіла буде зруйнований і в три дні повстане знову (Ін. 2:19–21).

3. Віра Ісуса (60–65)

Ісус нічого не відповідав на брехливі звинувачення. Він був безмовний, *“як овечка перед стрижіями своїми”* (Іс. 53:7). Коли первосвященик запитав Його: *“Ти Христос, Син Божий?”* — Ісус відповів: *“Я”*. Потім Він говорив про Своє тріумфальне друге пришестя. Вірою Він проголосив Свою кінцеву перемогу. Його вороги не могли перемогти Його — вони могли тільки проклинати та бити Його.

Молитва: Господь, дай мені віру і бачення Ісуса, щоб я не зневірявся із-за маленьких невдач і поразок.

Одне слово: ІСУС ПРИЙДЕ В СЛАВІ

ПЕТРО ВІДРІКАЄТЬСЯ ВІД ІСУСА

Марка 14:66–72

(72): І заспівав півень хвили тієї подруге. І згадав Петро слово, що Ісус був промовив йому: Перше ніж заспіває півень двічі, відречешся ти тричі від Мене. І кинувся він, та й плакати став

1. Петро втрачає себе (66–71)

Ісус сміливо сповідував Свою віру перед тими, у кого була влада вбити Його. Петро ж відрікся від Ісуса — і відрікся від себе. Він хотів бути вірним, тому пішов за Ісусом, коли інші повтікали. Але він слідував на відстані. І слідував без певного рішення в серці. Він став поміж солдатів і разом з ними грів руки біля вогню. Коли його впізнали, спрацював інстинкт самозбереження. Він піддався страху і тричі відрікся від Ісуса.

2. Петро згадує слова Ісуса (72)

Коли проспівав півень, Петро пригадав слова Ісуса (14:30). Ісус насадив Своє слово істини в серці Петра. Коли той пригадав його, то страх, сумніви і неспокій відразу залишили його, і з очей потекли сльози розкаяння.

Молитва: Господи, Ти знаєш мене краще, ніж я сам. Насади Твоє слово істини в моє серце і допоможи завжди пам'ятати його, щоб розкаятися, коли це необхідно.

Одне слово: ЙДИ УСЛІД ЗА ІСУСОМ З ВІДДАНИМ СЕРЦЕМ

МОЛИТВА ПАВЛА

Ефесеянам 1:15–23

(17,18): щоб Бог Господа нашого Ісуса Христа, Отець слави, дав вам Духа премудрости та відкриття для пізнання Його, просвітив очі вашого серця, щоб ви зрозуміли, до якої надії Він вас закликає, і який багатий Його славний спадок у святих

1. Дух премудрости та відкриття

Перш за все, Павло дякує християнам Ефеса за їх віру та любов. Перша тема молитви Павла була про те, щоб Бог дав їм Духа премудрости та відкриття для пізнання Бога. Господь дає Святого Духа для пізнання Його та Його Сина Ісуса Христа.

2. Та просвітив очі вашого серця

Фізичний зір необхідний для того, щоб бачити фізичний світ. Нам також необхідні духовні очі, щоб бачити духовні речі. Коли очі нашого серця просвітлюються, наші надії та бажання змінюються. Ми можемо мати славному надію в Небесному Царстві та бачити як воскресюча сила Бога діє в нас та в інших. Ми не можемо змінити себе або інших, але Бог може — Він всемогутній. Отож ми надіємося на Христа, Якого Бог підніс вище за все на небесах, і Який знову прийде, щоб царювати над усім.

Молитва: Господь, дай мені Духа премудрости та відкриття та просвіти очі мого серця, щоб мені пізнати Тебе.

Одне слово: ДЛЯ ПІЗНАННЯ ЙОГО

НА ХВАЛУ ЙОГО СЛАВИ

Ефесянам 1:11–14

(13): У Ньому й ви, як почули були слово істини, Євангелію спасіння свого, та в Нього й увірували, запечатані стали Святим Духом обітниці

2. У Ньому й ви... запечатані (13–14)

Ми — ті, хто почули та повірили в Євангеліє, є учасниками Божої історії спасіння. Всі, хто, почувши, увірували в Євангеліє, запечатані обіцяним Святим Духом. Дух працює в наших серцях, змінює брудні бажання на святі. Він є завдатком нашого спадку. Бог спасає людей для Своєї слави та нашого благословення.

Молитва: Боже, дякую Тобі за те, що я беру участь у Твоєму плані, і Ти даєш мені Святого Духа.

Одне слово: НА ХВАЛУ ЙОГО СЛАВИ

ЦАР ЮДЕЙСЬКИЙ

Марка 15:1–20

(2): А Пилат запитався Його: Чи Ти Цар Юдейський? А Він йому в відповідь каже: Сам ти кажеш...

1. Ти Цар Юдейський? (1–15)

Синедріон вирішив, що Ісус мусить померти. У них не було влади страчувати Його, тому вони віддали Його в руки Пилата (Ів. 18:31). На допиті у Пилата Ісус підтвердив, що Він — Цар. Ісус дійсно Цар, Його Царство — духовне, засноване на істині (Ів. 18:37,38). Ісус був безмовний перед Своїми обвинувачами (5, Іс. 53:7). Пилат знав, що юдеї звинувачують Його із заздрощів (10). Коли він спробував піти на компроміс і звільнити Ісуса, йому не дозволили. В результаті він став убивцею, пославши на смерть невинну людину. Пилат зовсім не цінував правду та справедливість.

2. Солдати глузують з Ісуса (16–20)

Солдати одягнули Ісуса в царський одяг, били і насміхаючись надавали знаки пошани. Це ті люди, які нікого не поважають, які сміються над правдою та щирістю. Дивлячись на них, Бог сумує. Страждання Ісуса були виконанням пророцтва (Іс. 53:4,5). Він страждав за мої гріхи. І Його ранами я зцілений.

Молитва: Господь Ісус, Ти — мій Цар. Забери з мого серця страх і дух компромісу.

Одне слово: ІСУС — ІСТИННИЙ ЦАР

РОЗП'ЯТТЯ

Марка 15:21–32

(31): *Теж і первосвященики з книжниками глузували й один до одного казали: Він інших спасав, а Самого Себе не може спасти!*

1. Ті, хто брав участь (21–27)

Симон Киринаєнин ніс важкий хрест Ісуса. Можливо, це було поворотним пунктом в його житті та в житті його дітей. Ісус відмовився від знеболювального наркотику. Він не хотів іти легким шляхом. У солдатів, яким було доручено зробити страту, були черстві серця, їх не турбували людські страждання. Їх цікавило тільки те, що вони отримають за виконану роботу. Але Ісус помер і за них теж. Його розіпнули між двома розбійниками (Іс. 53:12). Напис над хрестом був істиною — *“Цар Юдейський”*. Він дійсно вічний Цар.

2. Інших рятував, а Себе не може врятувати (28–32)

Люди під хрестом глузували з Ісуса. Первосвященики глузували з Нього. Вони не знали, що вимовляють слова вічної незмінної істини. Храм Його тіла був зруйнований, але Бог відновить Його в три дні. Він рятував інших, але не рятував Себе. Він не врятував Себе, тому що вмер заради мого порятунку.

Молитва: Господь, дякую за те, що Ти врятував мене. Як я можу віддячити Тобі?

Одне слово: ІСУС ЛЮБИТЬ МЕНЕ, І Я ЦЕ ЗНАЮ

ТАЄМНИЦЯ ЙОГО ВОЛІ

Ефесеям 1:1–10

(10): *для урядження виповнення часів, щоб усе об'єднати в Христі, що на небі, і що на землі*

1. Духовне благословення у Христі (1–8)

Павло став апостолом–місіонером з Божої волі. Бог обрав віруючих ефесян на нас, *“щоб були перед Ним ми святі й непорочні”*. Бог відкупив нас кров'ю Ісуса та пробачив гріхи *“через багатство благодаті Його”*. Ми не заслуговуємо того, щоб називатися дітьми Божими, але Він усиновив нас з милості Своєї. Тепер ми не повинні жити егоцентрично та марно. Ми повинні жити як діти Бога, для Його слави.

2. Таємниця Його волі (9–10)

У Бога є великий план для світу. Він створив прекрасний світ для Своєї слави. Але через гріхопадіння людини благословення світу стало прокляттям. Бог планує відновити порядок творіння у *“виповнення часів”*. Тому Він послав Христа на смерть за гріхи всього людства. Коли люди приймають Євангеліє, Бог прощає гріхи та Його Царство приходить у їх серця. Одного разу Христос прийде знову. Він відновить порядок творіння, і Царство Бога буде як на небі, так і на землі.

Молитва: Отче, нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі.

Одне слово: УСЕ ОБ'ЄДНАЄТЬСЯ У ХРИСТІ

ВСТУП ДО ПОСЛАННЯ ДО ЕФЕСЯН

Послання до ефесянам було написане апостолом Павлом під час його ув'язнення у Римі (60–61рр.). Ефес був важливим торговельним центром та провідним містом Малої Азії. Тут Павло провів три роки своєї третьої місіонерської мандрівки. Через його служіння не тільки церква в Ефесі, а й сім церков Малої Азії вкорінились та зростали. Тут він отримав видіння поширювати Євангелію в усьому язичницькому світі через Рим — центр імперії.

На відміну від першого послання до коринтян, в цьому посланні Павло не розглядає практичні проблеми віри та життя. Здебільшого він пише про Ісуса Христа та про *“таємницю Євангелії”* — великий план Бога викупити світ через Ісуса Христа. Таємниця Євангелії полягає в тому, що Бог полюбив усіх людей, та Ісус помер за язичників так само, як і за юдеїв. Тому Церква мусить посилати місіонерів, щоб донести Євангелію до невірних. Ми маємо з любов'ю ставитися один до одного, берегти духовний порядок у нашому зібранні та *“зодягнутися в повну Божу зброю, щоб могли ви стати проти хитроців диявольських”*.

Павло називає себе послом у кайданах, ув'язненим за проповідання Євангелії, та просить молитися, щоб він міг без страху проповідувати.

СМЕРТЬ ІСУСА

Марка 15:33–41

(396): Чоловік Цей був справді Син Божий!

1. Ісус закричав гучним голосом (33–37)

Коли Ісус помирав, темрява окутала землю посеред дня. Все творіння страждало разом зі страждаючим Богом–Творцем. Найсильнішим стражданням Ісуса був тягар гріхів світу, які відокремлювали Його від Бога–Отця. У той жахливий момент, коли, здавалося, Бог залишив Його, Він відчув всю глибину абсолютної самоти. Але навіть у такий момент Він шукав Бога через Його слово і молився.

2. Завіса в храмі роздерлась (38)

Завіса в храмі відокремлювала грішну людину від Святого Бога. Викупна жертва Ісуса відкрила кожній людині шлях до Бога. Цей шлях лежить через хрест Ісуса.

3. Сповідання віри сотника (39–41)

Римський сотник сповідав Ісуса Сином Божим. Він є образом усіх язичників, що прийдуть до Ісуса. Жінки дивилися на те, що відбувається з розбитим серцем.

Молитва: Господь, дякую Тобі за кров Ісуса, яка відкриває шлях до Бога всьому світові і навіть такому грішнику, як я.

Одне слово: ПРИХОДЖУ ДО ТЕБЕ ТАКИМ, ЯКИЙ Я Є

ПОХОВАННЯ ІСУСА

Марка 15:42–47

(43): прийшов Йосип із Ариматеї, радник поважений, що сам сподівався Царства Божого, і сміливо ввійшов до Пилата, і просив тіла Ісусового

1. Йосип з Ариматеї

Йосип з Ариматеї був видатним членом синадріону. Він був заможною людиною, але це не робило його щасливим. Він покладав свою надію на Царство Боже. Він вірив в Ісуса, але у нього ніколи не вистачало сміливості встати на Його захист перед рівними собі.

2. Вирішення Йосипа (42–45)

Наступив вечір, а Ісус все ще висів на хресті; Йосип прийняв сміливе рішення. Він попросив у Пилата тіло Ісуса. Цим він відкрито оголосив про свою відданість Ісусові. Він більше не був віруючим, що ховається.

3. Поховання Ісуса (46–47)

Зазвичай люди не вмирали так швидко на хресті, тому Пилат був здивований, почувши, що Ісус вже помер. Ретельно все перевіривши, він дав Йосипу дозвіл забрати тіло. Факт смерті Ісуса був встановлений.

Молитва: Господь, допоможи мені завжди відкрито сповідувати себе християнином.

Одне слово: ТАЄМНИЙ ВІРУЮЧИЙ ПРИВСЕЛЮДНО СПОВІДАЄ СВОЮ ВІРУ

БЛАЖЕННА ЛЮДИНА

Псалми 31:1–11

(1,2): Блаженний, кому подарований злочин, кому гріх закрито, блаженна людина, що Господь їй гріха не залічить, що нема в її душі лукавства!

1. Провину мого гріха Ти прости (1–5)

Через гріх життя Давида наповнилось цілоденним зойком. Він намагався прикрити свої гріхи виправданнями та брехнею, але від того гріхи нікуди не дівались. Через його брудний гріх, відносини Давида зі Святим Богом були розірвані. Замість них він взяв важку Божу руку, що тяжіла над ним день і ніч. Але Давид довірився Божій любові і відкрив Йому свій гріх. Бог пробачив його гріхи і покрит їх святою Кров'ю Ісуса Христа. Коли Давид отримав чисту совість, він став блаженною людиною, більше йому не треба було брехати ні собі, ні іншим.

2. Ти покров моя (6–11)

Давид закликає усіх побожних людей молитися Богу доки не знайдуть Його. Бог — то наш захист і визволення в бурях та нещастях. Давид закликає нас не вператися, йдучи до Бога, а з радістю приходити до Нього. Довіритись Його незмінній любові та радіти в Ньому.

Молитва: Господь, я радію лиш в Тобі. Зараз я приношу Тобі ярмо мого гріха і нечисту совість. Покрий їх святою Кров'ю Ісуса Христа.

Одне слово: ПРОЩЕННЯ — НАЙБІЛЬШЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ

В ТВОЮ РУКУ КЛАДУ СВОЮ ДОЛЮ

Псалми 30:1–25

(15,16a): а я покладаю надію на Тебе, о Господи, я кажу: Ти мій Бог! В Твою руку кладу свою долю

1. На Тебе надіюсь я (1–14)

Хоч Давид й був помазаником Божим, все ж і в його житті були часи, коли звідусіль він був оточений ворогами. Він молився щоб справедливий Бог врятував його заради Божого імені. Як акт цілковитої довіри, він доручив свого духа в Божу руку. Цей вірш із Писання промовляли Ісус Христос на хресті, а також і первомученик Степан, коли його каменували. Бог — це Бог правди, а боввани — це сатанинська облуда. Божі служителі люблять Господа та покладаються на Нього навіть коли складається враження, що сатана та його прибічники перемагають.

2. В Твою руку кладу свою долю (15–25)

Обличчя Боже сяє на рабів Його (17). Його любов не перестає, Його доброта величезна (20). В заслоні Свого обличчя Він ховає святих Своїх (21). Господь стереже вірних, а гордому з лишком відплачує (24). Коли наше життя в Його руці, ми можемо терпляче надіятись на Нього. Будьте сильні, і хай буде міцне ваше серце, усі, хто надію покладає на Господа!

Молитва: О, Господь. Ти мій Бог. Засяй обличчям Своїм на мене. Сховай мене в Своїй присутності. В Твою руку кладу свою долю.

Одне слово: МОЯ ДОЛЯ В РУКАХ БОГА

ЖІНКА, ЩО ПЕРША ПОЧУЛА БЛАГУ ЗВІСТКУ

Марка 16:1–11

(6): А він промовляє до них: Не жахайтесь! Ви шукаєте Розп'ятого, Ісуса Назарянина. Він воскрес, нема Його тут! Ось місце, де Його поховали були

1. Він воскрес! (1–8)

Жінки, які любили Ісуса і служили Йому, удосвіта прийшли виконати останній обов'язок любові і служіння. Їхні серця були сповнені горем, тому їхні думки прив'язувалися до незначних проблем. Вони турбувалися про те, хто допоможе їм відсунути камінь. Коли вони прийшли, камінь вже був відсунений, і блага звістка Євангелії чекала їх. Блага звістка *“Він воскрес!”* була сповіщена разом з наказом: *“Йдіть, скажіть учням Його”*. Але жінки були занадто налякані, щоб щось робити.

2. Марія Магдалина (9–11)

Коли інші втекли, Марія залишилася, плачучи. Вона не могла забути милості Бога, адже Ісус звільнив її від влади семи демонів. Вона плакала і чекала, і незабаром зустріла Ісуса. Тоді вона з радістю побігла і розповіла іншим, що Ісус живий.

Молитва: Господь, допоможи завжди пам'ятати про Твою велику милість. Допоможи знову зустріти Тебе сьогодні вранці і розповісти комусь ще про радісну звістку Євангелії.

Одне слово: ІСУС ВОСКРЕС, ЩОБ ПЕРЕТВОРИТИ НАШЕ ГОРЕ НА РАДІСТЬ

ВЕЛИКЕ ВЕЛІННЯ ІСУСА

Марка 16:12–20

(15,16): І казав Він до них: Ідїть по цілому світові, та всьому створінню Євангелію проповідуйте! Хто увірує й охреститься, буде спасений, а хто не ввірує засуджений буде

1. Ісус докоряє їм (12–14)

Учні отримали надійне свідощтво від очевидця, що Ісус воскрес, але вони вперто відмовлялися вірити. Вони не вірили Марії, тому що горе засліпило їх духовні очі. Вони відмовлялися вірити і двом, які зустріли Його на дорозі. Тому Ісус Сам прийшов до них одного разу увечері і докоряв їм у відсутності віри. Він хотів, щоб їх віра ґрунтувалася на слові свідчення, а не на емоціях. Кожен повинен самостійно зробити рішення віри.

2. Веління Ісуса (15–20)

Ісус дав Своїм боязливим і невіруючим учням велику місію. Він звелів їм проповідувати Євангелію всім людям. Блага звістка абсолютна. Тут не може бути компромісу. Ті, хто вірить, будуть врятовані; хто не вірить — загине. Хрещення означає хрещення Святим Духом. Очевидні зміни в житті і Боже керівництво свідчать про те, що людина стала християнином. Ісус Сам приходить і підтверджує Свої слова через життя тих, хто послухається Його.

Молитва: Господь, пробач мою уперту невіру і допоможи брати участь в справі проповідування Євангелії всім людям.

Одне слово: ВІР У СЛОВО БОГА; ПРОПОВІДУЙ БЛАГУ ЗВІСТКУ

НА ВСЕ ЖИТТЯ БЛАГОВОЛІННЯ ЙОГО

Псалми 29:1–13

(6): Бо хвилю триває Він у гніві Своїм, все життя — в Своїй ласці: буває увечорі плач, а радість на ранок!

1. Співайте Господеві, святії Його (1–6)

Псалмоспівець говорить як людина, що звільнилася від глибокого пригнічення. Багато ворогів повставали на нього. Він кликав до Господа з глибини свого відчаю, і Господь підніс його з могили і зцілив його. Він навчився тому, що гнів Господа лише на мить, але благовоління Його на все життя. Бог карає нас, коли ми грішимо, але коли ми кличемо до Нього про милосердя, Він чує і пробає нас. Якщо ввечері ми плакали слізьми покаєння, то на ранок в наших душах оселиться радість. Вороги не восторжествують над тим, хто упокорив себе перед Богом.

2. Ти поставив мене на горі моїх сил (7–13)

Псалмоспівець навчився тому, що єдина справжня безпека, яка може бути в цьому світі — це безпека, яку дає Бог. Він думав, що в безпеці, але Бог сховав Своє обличчя. Псалмоспівець зрозумів, що тільки Бог може поставити його гору сили. Тому він звернувся до Бога про милість. Бог перетворив його нарікання на радість і підперезав його радістю. Всі Божі святі — пробачені грішники, яких Він звільнив від могили. Так заспіваймо ж Богу пісню подяки.

Молитва: Я підношу Тебе, Господь, бо Ти врятував мене.

Одне слово: ЛАСКА ГОСПОДА НА ВСЕ ЖИТТЯ

МОГУТНІЙ ГОЛОС ГОСПОДА

Псалми 28:1–11

(2): Дайте Господу славу імення Його, у препишній святині впадять перед Господом!

1. Препишна святиня (1,2)

Незалежно від того, наскільки людина є великою та сильною, вона повинна поклонятися Богові. Бог святий. Він — Творець, а ми — Його творіння. Його краса і пишність більші, ніж ми можемо собі уявити. Ми створені, щоб прославляти Його. Ми повинні поклонятися Йому у Його препишній святині.

2. Голос Господа (3–9)

Бог сказав слово і з'явився цей світ. Він говорить до нас через написані слова, Він Сам — втілене Слово. Псалмоспівець з благоговінням спостерігає, як Бог проявляє Свою могутність через грім під час бурі. Як сірники, Він ламає Ліванські кедрини і потрясає гору Гермон. Вогонь з небес обпалює землю, псалмоспівець не може втриматися і не віддати Господу славу.

3. Господь — Цар навіки (10,11)

Бог — наш Цар. Він править історією і природою. Він благословляє народ Свій силою і миром.

Молитва: Господь, навчи мене бачити Твою руку, чути Твій голос, віддавати Тобі славу і хвалити Твоє ім'я.

Одне слово: ВКЛОНІТЬСЯ ГОСПОДУ

ЯК ОСНОВИ ЗРУЙНОВАНО

Псалми 10:1–7

(3): Як основи зруйновано, що тоді праведник зробить?

1. Що тоді праведний зробить? (1–3)

Світські гуманісти руйнують моральні основи нашого народу. Сатана змінює основи людського життя. Він стріляє з темряви. Що ми можемо зробити? Ми не можемо заховатись в горах, як поранений птах, тому що в цьому світі немає безпечного притулку. Але Божі люди можуть сподіватися на Бога.

2. Господь, престол Його на небесах (4–7)

Господь святий, Він мешкає у святому храмі, престол Його на небесах. Його очі бачать всю землю, Він бачить все. Він бачить серця праведних. Він бачить нечестивих і тих, хто любить беззаконня, і душа Його ненавидить їх. Бог любить правду. Дощем Він пролле на безбожних горюче вугілля, вогонь, і сірку. Але праведники побачать Його обличчя і радітимуть в Його присутності.

Молитва: Господь, коли основи зруйновані, тільки Ти можеш бути моїм захистом. Допоможи мені не бути схожим на дурних птахів, які шукають безпеки в горах.

Одне слово: БОГ КЕРУЄ ІСТОРІЄЮ

КОЛИ НІКЧЕМНІСТЬ ПІДІЙМАЄТЬСЯ

Псалми 11:1–9

(6): Через утиск убогих, ради стогону бідних тепер Я повстану, говорить Господь, поставлю в безпеці того, на кого розтягують сітку!

1. Марноту говорять один до одного, їхні уста облесні, і серцем подвійним говорять... (1–5)

Ми живемо в час, коли безбожні кружляють навколо, бо нікчемність між людських синів підіймається (8). Люди кажуть: *“своїм язиком будем сильні, наші уста при нас, хто ж буде нам пан?”* Люди обманюють одне одного, говорять з лестощами і облудою. Телебачення, реклама, навіть, так звані, твори мистецтва наповнені розпустою і жорстокістю. Ми кличемо разом з Давидом: *“Спаси мене, Господи, бо нема вже побожного, з-поміж людських синів позникали вже вірні!”* Однак, справжня небезпека криється в нашому серці.

2. Господні слова — слова чисті (6–9)

Господь подає захист слабким і пригнобленим. Він дав нам Своє чисте слово, щоб зберегти нас і наші серця від зла. Що нам потрібно робити? Ми повинні наповнювати наші серця словом Бога і передати його іншим. Бог Своїм словом очищує нас (Ів. 15: 3). Його слово відновлює нас. Ми повинні в серці зберігати слово Бога і пам'ятати, що Господь створив наші уста.

Молитва: Господь, в часи, коли зіпсованість в пошані, допоможи мені перебувати в Твоєму слові і передавати його іншим

Одне слово: ЧИСТЕ СЛОВО БОГА В МОЄМУ СЕРЦІ

СПАСИ СВІЙ НАРОД

Псалми 27:1–9

(9): Спаси Свій народ, і поблагослови спадщину Свою, і спаси їх, і піднось їх навіки!

1. До Тебе я кличу, о Господи (1–5)

Псалмопівець кличе до Господа про допомогу. Він багато постраждав від людей, чиї серця сповнені обману і зради. Більше він не бореться з ними. Він молиться, щоб Господь Сам воздав їм за ділами рук їхніх. Коли він почав так молитися, то зрозумів, що корінь проблеми цих людей у тому, що вони не уважні до справ Господа. Справаи безбожників, які піклуються виключно про свої справи, будуть зруйновані і ніколи не будуть відновлені.

2. Господь — моя сила та щит мій (6–9)

Благословен Господь, що чує голос наших молінь. Він завжди чує прохання про милість. Коли я покладаю свою надію на Нього, Він допомагає мені. Господь — сила для Своїх людей і фортеця для Свого стада. Він — наш Пастир, Який врятував Своїх людей і благословив Свою спадщину навіки.

Молитва: Господь, під час глибокого відчаю, навчи моє серце надіятись на Тебе. Ти — мій пастир назавжди.

Одне слово: СЕРЦЕ, ЯКЕ НАДІЄТЬСЯ НА БОГА

ГОСПОДЬ - МОЄ СВІТЛО Й СПАСІННЯ МОЄ

Псалми 26:1–14

(1,14): Давидів. Господь мое світло й спасіння мое, кого буду боятись? Господь то твердиня мого життя, кого буду лякатись? Надійся на Господа, будь сильний, і хай буде міцне твоє серце, і надійся на Господа!

1. Кого буду боятись? (1–3)

Страх — це неміч. Страх — протилежність віри. Страх позбавляє людину сили і радості. Коли я знаю що Господь — моє світло й спасіння моє, твердиня мого життя, тоді проблема страху вирішується сама собою.

2. Господи, буду шукати обличчя Твого (4–14)

Ми повинні шукати Бога. Коли Давида переслідували, коли він жив у вигнанні, він шукав Господа всім своїм серцем. Ось чому його єдине бажання — бути в Господньому домі та споглядати Його красу. Він хоче бути в храмі Господньому, принести Йому жертву славослів'я, співати перед Господом. Він упевнений, що навіть якщо його мати і батько залишать його, то все одно Господь прийме його. Оскільки він надіється на Господа, його серце міцне. Він вірить, що побачить Господнє добро живих. Він надіється не на перемогу і не на царську корону, а на Господа.

Молитва: Господь, Ти моє світло і моє спасіння. Навчи мене надіятися на Тебе.

Одне слово: НАДІЙСЯ НА ГОСПОДА

МОЄ СЕРЦЕ РАДІЄ СПАСІННЯМ ТВОЇМ

Псалми 12:1–6

(6): Я надію на милість Твою покладаю, моє серце радіє спасінням Твоїм!

1. Доки, Господи? (1–4)

Часом нам здається, що невирішені проблеми з усіх сторін оточили нас. У такі моменти ми знаходимо, що нам потрібно не тільки розбиратися з ними, але ще і долати свої сумніви і людські думки. Навіть цар Давид, зазнавши поразки, боровся зі своїми скаргами та грішними думками. Можливо, він захворів фізично, а може, у нього боліла душа, коли він вигукнув: *“Як довго я буду складати в душі своїй болі, у серці своїм щодня смуток?”* Але він не здавався, а долав свої думки в молитві і просив Бога дати йому перемогу над своїми внутрішніми і зовнішніми ворогами.

2. Я надію на милість Твою покладаю (5,6)

Давид пам'ятав велику благодать спасіння, яку Бог здійснив у його житті. Він знав, що Бог любить його. Коли він зміцнився в Божій благодаті, його запитання, сумніви, і скарги— розсіялися. Його дух наповнився радістю. Давид заспівав пісню подяки і хвали.

Молитва: Господь, я радітиму спасінням Твоїм. Я покладатимусь на Твою незмінну милість. Прости мені мої скарги і сумніви. Допоможи мені за все прославляти і дякувати Тобі.

Одне слово: РАДІЙ В БОЖОМУ СПАСІННІ

ГОСПОДЬ ДИВИТЬСЯ З НЕБЕС

Псалми 13:1–7

(2): *Господь дивиться з неба на людських синів, щоб побачити, чи є там розумний, що Бога шукає.*

1. Серце безумця (1–3)

Безумець говорить у своєму серці: “*нема Бога!*”. Коли людина живе для свого задоволення і йде за своїми грішними забаганками, вчиняючи беззаконня, вона намагається виправдати себе, кажучи: “*нема Бога!*”. Це велика дурість. Слова “*Бога немає*” не змінять того факту, що Бог дивиться з небес на всі справи людини. Бог бачить серця. Він піклується про тих, хто шукає Бога. Він зміцнює і благословляє їх. Мудрий шукає Бога всім своїм серцем.

2. Бо Бог в праведнім роді (4–7)

Ті, хто чинить беззаконня, з’їдають Божий народ, як людина з’їдає хліб. Вони не закликають ім’я Господа. Такі люди сильно постраждають, коли постануть перед обличчям живого Бога. Божий народ прагне до Бога і радіє в Ньому.

Молитва: Господь, коли Ти дивишся з небес і бачиш тих, хто кличе до Тебе, звернися до мене. Бережи мене, щоб я не став безумцем.

Одне слово: ШУКАЙ БОГА, НЕ БУДЬ БЕЗУМЦЕМ

БЛАГОСЛОВЛЯТИМУ ГОСПОДА

Псалми 25:1–12

(12): *Нога моя стала на рівному місці, на зборах я благословлятиму Господа!*

1. Ходив я в своїй непорочності, і надіявсь на Господа (1–8)

Псалмопівець був духовною людиною, людиною високих моральних якостей. Часто зле суспільство, що було навколо нього, пропонувало йому компроміс. Зараз він просить Бога розсудити його і випробувати його серце. Він любить Бога і прагне постійно ходити в Божій істині. Він не спілкується з брехливими людьми і не заводить дружби з підступними. Він не просто відмовляється йти на компроміс зі злими людьми, він живе позитивним життям, хвалячи Господа і сповіщаючи про Його чудесні справи. Він не хвалиться своєю праведністю, але бореться в духовній боротьбі. Він просить Бога допомогти йому стояти на прямому шляху з тими, хто хвалить Господа.

2. Не губи Ти моєї душі з нечестивими (9–12)

Незважаючи на те, що Давид намагався жити чисто і просто, він знав про себе, що грішний і потребує Божої милості, тому просив Бога не погубити його разом з грішниками.

Молитва: Господь, допоможи мені ходити в Твоїй істині, хвалити Твоє ім’я, і буду звіщати про Твої дивовижних справах.

Одне слово: БЛАГОСЛОВЛЯЙТЕ ІМ’Я ГОСПОДНЄ

КОЖЕН ДЕНЬ Я НА ТЕБЕ НАДІЮСЬ

Псалми 24:1–22

*(5): Провадь мене в правді Своїй і навчи Ти мене, бо Ти Бог спасіння мого, кожен день я на Тебе надіюсь!***1. До Тебе підношу я, Господи, душу свою (1–3)**

Піднести свою душу до Господа — означає покласти своє сподівання тільки на Нього. Якщо я повністю залежу від Бога, то вороги нічого не можуть мені зробити. Наш ворог, сатана, завжди ходить мов рикаючий лев, шукаючи взяти гору над нами, але мій Господь не дасть мені програти.

2. Дороги Твої дай пізнати мені (4–11)

Коли я покладаю свою надію тільки в Господі, тоді Він водить мене Своїми стежками правди. Він мій Спаситель, Він прощає гріхи моєї юності і мої злочини. Він наставляє грішників на шлях і покірних у правді. Стежка Бога — любов і вірність до тих, хто вступив з Ним у відносини завіту.

3. Хто той чоловік, що боїться він Господа? (12–22)

Боятися Бога — означає любити і поважати Його. Бог відкриває Свої дороги тим, хто має Божий страх. Він довіряє тим, хто боїться Його. Той, хто боїться Бога, процвітає. Він звільняє нас від мук і очищає від гріха. Якщо ми маємо страх Божий, то можемо вже не боятися нікого і нічого в цьому світі.

Молитва: Господь, допоможи мені уповати на Тебе, прости мої гріхи і направляй на Твої стежки правди.

Одне слово: НАДІЙСЯ ТІЛЬКИ НА ГОСПОДА

ГОСПОДИ! ХТО МОЖЕ ПЕРЕБУВАТИ В НАМЕТІ ТВОЇМ?

Псалми 14:1–5

*(1): Господи, хто може перебувати в наметі Твоїм? Хто мешкати може на святій Твоїй горі?***1. Той, хто в невинності ходить**

Що необхідно для радісного життя з Господом? По-перше, ми повинні бути непорочними та праведними. Для цього нам потрібна Божя милість та пробачення. Ми повинні жити перед Богом, щодня молитися і коритися Його слову.

2. Хто говорить правду у серці своєму

Бог є істина. У Ньому немає ніякої брехні (Ін. 18:37). Сатана — батько брехні. Якщо ми перебуваємо в Ісусі Христі, тоді Його правда перебуває в нас і ми говоримо істину іншим. Ми не повинні словами ранили інших, але, в той же час, ми повинні говорити істину, навіть якщо це заподіє біль.

3. Хто шанує богобійних

У нас є спокуса шанувати тих, у кого є гроші або високе положення. Але, якщо ми перебуваємо з Богом, нам потрібно шанувати тих, хто має страх Господній. Ми повинні мудро розпоряджатися грошима. Божий слуга не повинен при допомозі грошей маніпулювати людьми, а також дозволяти грошам керувати собою.

Молитва: Господь, очисти мене від гріхів і допоможи мені перебувати в наметі Твоїм.

Одне слово: ПЕРЕБУВАТИ З БОГОМ

УЯВЛЯЮ Я ГОСПОДА ПЕРЕД СОБОЮ ПОСТІЙНО

Псалми 15:1–11

(8): *Уявляю я Господа перед собою постійно, бо Він по правиці моїй, й я не буду захитаний!*

1. Господь то частина спадку мого (1–6)

Кожна людина дбає про свою майбутню безпеку. Одні люди купують страхові поліси, інші — розраховують на допомогу своїх дітей, а деякі — перебувають весь час в клопотах і переживаннях. Давид усвідомив свою безпорадність, коли був у вигнанні, але він знайшов справжній захист в Господі. Він визнавав Божий суверенітет у своєму житті і в своїй смерті. Бог обдарував його Своїми дарами. Але Давид більше любив Самого Бога, ніж Його благословення. Він сповідував: *“Ти Бог мій, добро моє тільки в Тобі!”*

2. Через те моє серце радіє та дух веселиться (7–11)

Давид не тільки говорив до Бога, але ще багато слухав Його. Він прославляв Бога, його серце раділо. Він послухався Бога і не захитався. У нього не було світських надій, він хотів лише бачити Господа перед собою. Давид радів, бо він жив вірою у воскресіння. Він довіряв, що Господь не залишить душі його в пеклі і не дасть йому побачити тління. Його справжня надія була в Царстві Бога. Він йшов по шляху життя, долаючи страх і владу смерті.

Молитва: Господи, допоможи мені не покладати своїх надій на людей або інші речі цього світу. Допоможи мені завжди бачити Тебе перед собою постійно. Дякую Тобі за вічне життя.

Одне слово: УЯВЛЯЮ Я ГОСПОДА ПЕРЕД СОБОЮ ПОСТІЙНО

НОВЕ СТВОРІННЯ

Галатам 6:11–18

(14): *А щодо мене, то нехай нічим не хвалюся, хіба тільки хрестом Господа нашого Ісуса Христа, що ним розп'ятий світ для мене, а я для світу*

1. Ті, хто намагаються уникнути хреста (11–12)

Завжди є люди, які намагаються забрати хрест з християнства. В часи Павла вони переконували віруючих з язичників обрізуватися, щоб уникнути переслідувань. Є такі, що намагаються уникнути страждань за будь-яку ціну. Інші хочуть отримати людську вигоду зі свого християнства. Вони гарно говорять і правильно чинять тільки для того, щоб отримати похвалу від інших. Але такі люди ніколи не пізнають Ісуса.

2. Я хвалюсь тільки хрестом Ісуса (13–18)

Павло мав, чим би похвалитися. У нього був бездоганний родовід. В його резюме було сказано про відмінну освіту і досвід. Але він говорить: *“нехай нічим не хвалюся, хіба тільки хрестом Господа нашого Ісуса Христа”*. Павло розп'яв гордість на хресті з Ісусом. Він став новим творінням, знайшов мир і Божу благодать в хресті Ісуса. Він зрозумів, що є дійсно цінним.

Молитва: Господи, допоможи мені розп'яти свою гордість і хвалитися тільки хрестом Ісуса.

Одне слово: НОВЕ ТВОРІННЯ — СПРАВЖНЯ ЦІННІСТЬ

ЩО ЛЮДИНА ПОСІЄ, ТЕ Й ПОЖНЕ

Галатам 6:7–10

(9): А роблячи добре, не знуджуймося, бо часу свого пожнемо, коли не ослабнемо

1. Бог осміяний бути не може (7–8)

Ніхто не може обманути Бога, кожен пожне те, що посіяв. Ті, хто думають, що можуть жити розбещеним життям, ігноруючи Бога та інших, в кінці зрозуміють, що тільки обдурили самих себе. Суд Божий буде обов'язково. Той, хто хоче догодити Богу, приймаючи Його слово і керівництво Святого Духа, сіє добре зерно. Він пожне життя вічне. Хто ж робить те, що заманеться і шукає тільки фізичного задоволення, пожне тління.

2. Роблячи добре, не знуджуймося (9–10)

Інколи, жертвне життя виглядає нерозумним і безплідним, але слово Бога говорить, що не можна знуджуватись. Бог запевняє, що якщо ми не будемо знуджуватися, то обов'язково пожнемо добрий урожай. Тому, не втрачайте можливостей зробити добро іншим, а особливо віруючим.

Молитва: Господи, допоможи мені сіяти добре зерно протягом усього життя. Пробач мене і очисти від егоїзму, який заважає приносити добрий плід.

Одне слово: РОБЛЯЧИ ДОБРЕ, НЕ ЗНУДЖУЙМОСЯ!

БЕРЕЖИ МЕНЕ, ЯК ЗІНИЦЮ СВОЮ

Псалми 16:1–15

(8): Хорони Ти мене, як зіницю Свою, дочку ока, у тіні Своїх крил заховай Ти мене

1. За словом уст Твоїх, я стерігся (1–5)

Як я можу зберігати своє серце в чистоті? Це можливо, якщо Сам Бог дослідить та очистить моє серце. Коли я бережу Його слово у своєму серці, Він буде вести мене мирним шляхом.

2. Хорони Ти мене, як зіницю Свою (6–13)

Бог любить мене. Коли кличу до Нього в молитві, Він готовий допомогти. Він буде берегти мене як зіницю Свою. Він заховає мене в тіні Своїх крил. Був час, коли вороги Давида були надто сильні. Вони мали тверде серце та горді вуста. Вони чатували на його життя, наче лев на здобич. Але він знайшов захист в Бозі, бо Бог сильніший за всіх ворогів.

3. Насичусь Твоєю подобою (14,15)

Ті, хто покладають надію на речі цього світу, виявлять що світський успіх ніколи не може вдовольнити їхні голодні і спрагли душі. Але Бог вгамовує голод тих, хто любить Його. Я дійсно насичуюся, коли бачу Його обличчя.

Молитва: Господь, бережи мене від гріха, захисти мене від мого ворога сатани.

Одне слово: ЗІНИЦЯ ЙОГО

ПОЛЮБЛЮ ТЕБЕ, ГОСПОДИ

Псалми 17:1–20

*(2): То він проказав: Полюблю Тебе, Господи, сило моя***1. Полюблю Тебе, Господи, сило моя (1–7)**

Цей псалом — сповідь любові Давида до Бога. У Давида було багато ворогів. Цар Саул встановив нагороду за його голову і став причиною вигнання Давида. Часто Давид був за крок від смерті. Але він звернувся до Бога за допомогою і знайшов в Ньому захист. Він пізнав спасаючу благодать Бога і навчився жити з Богом. Він хвалив Бога і любив Його всіма силами своєї душі.

2. І Господь заgrimів у небесах (8–20)

Давид побачив весь створений світ і всю історію очима Бога. Він вклонився Богові всього творіння і побачив в природі могутні діла Бога. Бог–Творець взяв його, щоб врятувати від рук ворогів. Вірою Давид був вірний Богові, вірою він зберігав своє серце чистим. Він знав що Бог буде зберігати його світильник запаленим.

Молитва: Господь, навчи мене любити Тебе**Одне слово:** ЛЮБИТИМУ ТЕБЕ, ГОСПОДИ**НОСІТЬ ТЯГАРІ ОДИН ОДНОГО**

Галатам 6:1–6

*(2): Носіть тягарі один одного, і так виконаєте закона Христового***1. Носіть тягарі один одного (1,2)**

Індивідуалістичне суспільство прагне зробити людину байдужою і егоїстичною, але християни мають турбуватися про інших. Це означає, що ми повинні виправляти з духом лагідності того, хто впаде в прогріх. При цьому ми повинні самі себе доглядати і берегтися спокуси. Ми застерігаємо інших не як праведні судді, а як прощені грішники. Ми повинні мати відповідальність, щоб допомогти тим братам, в яких тягар занадто тяжкий.

2. Кожен нестиме свій власний тягар (3–6)

Кожен з нас повинен намагатися жити перед Богом, а не перед людьми, тоді в нас не залишиться місця для нестримної гордості. Не потрібно порівнювати себе з іншими або залежати від інших. Ми повинні вчитися залежати від Бога і бути благословенням, а не тягарем для наших вчителів Біблії.

Молитва: Господи, допоможи мені залежати тільки від Тебе і турбуватися про інших настільки, щоб з любов'ю виправляти, коли це потрібно.

Одне слово: НОСІТЬ ТЯГАРІ ОДИН ОДНОГО

ПЛІД ДУХА

Галатам 5:22–26

(22,23): *А плід духа: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра, лагідність, здержливість: Закону нема на таких!*

1. Плід Духа (22,23)

Коли Божий Дух в нас, і ми підкоряємося Йому, в нашому житті і серці з'являється добрий плід. Кожна людина прагне знайти любов, радість і мир, все це є у Святому Дусі. Замість того, щоб бути дратівливими та нетерплячими, ми — терпеливі і добрі. Дух допомагає нам бути вірними і контролювати себе. Подумайте про практичне значення в вашому житті плодів Духа.

2. Розіп'яте тіло (24–26)

Ми Христові, коли приходимо до Ісуса з покаанням і вірою. Ми з'єднані з Ним в Його смерті і воскресінні через роботу Святого Духа. Тіло, з його пожадливістю і похотями, розіп'яте на хресті. Ми повинні тримати цю обітницю вірою, і вірою водитись Духом. Ми не маємо жодного приводу для гордості. Як прощені грішники ми повинні любити і поважати один одного.

Молитва: Господи, дай мені розіп'ясти мою грішну природу на хресті і наповни мене Твоїм Духом. Допоможи мені приносити плоди Духа.

Одне слово: ПЛІД ДУХА

ЖИВИЙ ГОСПОДЬ

Псалми 17:21–51

(47): *Живий Господь, і благословенна будь, скеле моя, і нехай Бог спасіння могого звеличиться*

1. І був я із Ним непорочний (21–30)

Давид міг двічі вбити Саула (1Цар. 24:8–13, 26:8–11). З людської точки зору можна було б виправдати такий вчинок, бо Саул безпричинно переслідував Давида та прагнув його вбити. Але Саул був помазанцем Божим, тому Давид не доторкнувся до нього. Давид боявся Бога, тому зберігав Його заповіді навіть коли був вигнанцем. Бог відзначив його. Зі справедливим Він поводить себе справедливо, з чистим — чисто. Він рятує смиренного, і принижує очі зухвалого. Бог Сам зберігав світильник Давида горящим аж до Ісуса.

2. Бог непорочна дорога Його, слово Господнє очищене (31–51)

Коли ми знаходимо захист в Бозі, Він укріплює нас, щоб ми могли перемогти нашого ворога сатану. Він озброює нас, зміцнює і робить наші ноги наче в лані. Божа сила наповнює людину, у якої внутрішнє життя і вчинки відповідають один одному. Бог пообіцяв, що нащадки Авраама заволодіють брамами своїх ворогів. Бог стримав Свою обіцянку через Давида (44–51), Він виконує це слово і зараз, коли Його слуги захоплюють твердині народів Євангелієм.

Молитва: Господь, очисти моє серце, зроби ноги мої, як оленячі. Допоможи мені перемогти сатану сьогодні.

Одне слово: ЖИВИЙ ГОСПОДЬ, ДОВІРЯЙ ЙОМУ В УСЬОМУ

НЕБО ЗВІЩАЄ ПРО БОЖУ СЛАВУ

Псалми 18:1–15

(5): Та по цілій землі пішов відголос їхній, і до краю вселенної їхні слова! Для сонця намета поставив у них

1. Небо звіщає про Божу славу (1–7)

Свідчення природи про могутність, мудрість і славу Бога Творця беззвучне, але дуже красномовне. Сонце — свідок Божої слави. Воно виходить у сяючих шатах, як наречений з-під балдахину. Воно тішиться, мов герой, коли біжить по небу. Всім своїм виглядом воно сповіщає про те, що Бог створив його Своєю рукою.

2. Свідчення Господа певне (8–11)

Свідчення Божого слова дозволяє нам особисто пізнати Бога. Через Своє слово Бог говорить в наш розум і серце. Ми можемо знати і любити Бога, коли зберігаємо Його заповіді і підкоряємося Його слову. Коли ми пізнаємо Бога в Його слові, воно просвітляє наші очі, і звеселяє серце. Слово Бога зміцнює душу і умудряє простих.

3. Від таємних очисти Ти мене (12–15)

Слово Бога попереджає нас про гріх і робить його явним, щоб ми могли покаятися. Коли ми зберігаємо Його слово в серці, Він зберігає наші думки чистими і кроки твердими.

Молитва: Так будуть слова уст моїх і думки мого серця перед лицем Твоїм, Господи, скеле моя й мій Спасителю!

Одне слово: РОЗДУМУЙ НАД БОЖИМИ СПРАВАМИ І СЛОВОМ, СЛУХАЙСЯ

ХОДІТЬ ЗА ДУХОМ

Галатам 5:13–21

(16): І кажу: ходіть за духом, і не вчините пожадливости тіла.

1. На волю покликані (13–15)

Христос звільнив нас, щоб ми любили інших. Якщо наша спільнота наповнена суперечками, суперництвом і заздрістю ми тільки знищуємо один одного. Тільки коли ми любимо свого ближнього як самого себе, ми можемо мати справжню свободу у Христі.

2. Дух вас провадить (16–21)

Дехто вважає, що бути вільним — це робити все, що заманеться, інші думають, що свобода — це задовольняти всі фізичні бажання. Але це не свобода, а пряма дорога в рабство. Бажання грішної природи описані в віршах 19–21. Ці бажання роблять нас рабами, коли ми піддаємося їм. Коли ж Дух нас провадить, ми маємо силу перемогти грішну природу. Грішна природа веде нас до зруйнування, а Святий Дух веде нас в Царство Небесне.
Молитва: Господи, допоможи мені використовувати свободу, яку Ти мені дав для того, щоб укріплювати і зміцнювати інших, а не для того, щоб руйнувати.

Одне слово: ХОДИТИ ЗА ДУХОМ — ЦЕ СПРАВЖНЯ СВОБОДА

СВОБОДА В ХРИСТІ

Галатам 5:1–12

(1,6): Христос для волі нас визволив. Тож стійте в ній та не піддавайтеся знову в ярмо рабства!.. Бо сили не має в Христі Ісусі ані обрізання, ані необрізання, але віра, що чинна любов'ю

1. Віра чинна любов'ю (1–6)

Інколи віруючі можуть помилятися у тому, як догодити Богу. Надто ревні юдейські християни в часи Павла наполягали на необхідності обрізання віруючих з язичників. Павло називає це ярмом рабства. Релігійні ритуали нікого не можуть спасти. Ми отримали спасіння тільки по Божій благодаті, через віру в Ісуса. Євангеліє є достатнім, щоб спасти грішників. Релігійні церемонії такі як обрізання і, навіть, сповідь, хрещення чи причастя не можуть зробити людину праведною. Наша віра в Христа має виявлятися в любові.

2. Бігли ви добре (7–12)

Що ж трапилось? Хтось посіяв сумніви в серця молодих віруючих. Сумніви від сатани. Хрест Христа дратує тих, хто не хоче розкаятися в гріху, тих, хто не хоче померти з Ісусом. Але ніщо не може замінити покаяння та віру.

Молитва: Господи, допоможи мені проявляти свою віру в житті, щоб віра інших росла.

Одне слово: У ХРИСТІ МИ ВІЛЬНІ, ЩОБ ЛЮБИТИ

МИ БУДЕМ ХВАЛИТИСЬ ІМ'ЯМ ГОСПОДА

Псалми 19:1–10

(8): Одні колесницями хваляться, а інші кіньми, а ми будем хвалитись ім'ям Господа, нашого Бога.

1. Нехай Господь виконає всі прохання твої (1–6)

Цар і його армія готові до битви. Перед виходом вони моляться. Битва буде не простою. Вони довіряють себе Богу і просять Його допомоги. Наш Цар — Ісус, а ворог — сатана. Перемога не можлива без жертви. Наш Цар Ісус приніс себе як досконалу жертву. Ми повинні навчитися серцю Ісуса. Коли Ісус молився перед тим як піти на хрест, Він прийняв Божу волю як Свою. Подібним чином, ми повинні зробити волю Ісуса своєю волею. Нехай Бог допоможе нам приймати участь у Його битвах і молитися Його молитвою. Нехай Бог веде нас до перемоги.

2. Ми ім'ям Господа Бога нашого хвалимось (7–10)

Коли ми дійсно молимося, Бог дає впевненість у порятунку і почуття перемоги ще до битви. Деякі сподіваються на свої здібності, інші на технології та військову міць. Але ми хвалимось іменем нашого Господа Бога. Тому ворог буде переможений. Той, хто сподівається на себе, програє, але той, хто сподівається на Бога, встане і буде стояти прямо.

Молитва: Господь, прости мене за те, що я сподіваюся на себе і не молюсь. Поклади Свої бажання в моє серце.

Одне слово: ХВАЛИТИСЯ ІМ'ЯМ ГОСПОДА

СИЛОЮ ТВОЄЮ ВЕСЕЛИТЬСЯ ЦАР

Псалми 20:1–14

(2): Господи, силою Твоею веселиться цар, і спасінням Твоїм як він сильно радіє!

1. Сила дати життя (1–8)

Цар Давид був хоробрим вояком, успішним і улюбленим усіма царем. Але не це було його радістю. Його радість була в силі Господа. Він веселився про перемогу, бо вона відкривала Божу силу і любов Бога до нього. Світські царі мають владу відібрати життя, але не можуть дати його. Але Господь може дати вічне життя. Безмежна радість царя Давида — це результат дару вічного життя і присутності з ним живого Бога. Джерело сили Давида було в тому, що він надіявся на Бога та на Його незмінну любов до нього. Той, хто радіє силі Господа, не захитається.

2. Сила знищити ворогів (9–14)

Світські правителі приречені постійно боротися з ворогами і з повстаннями. Рано чи пізно їх царства падають. Але Господь повністю погубить всіх Своїх ворогів і навіть їхнє насіння. Вони згорять, коли наш Господь Ісус Христос прийде для остаточного суду.

Молитва: Господь, допоможи мені сподіватися на Твою силу і благість, щоб мені не захитатися. Допоможи мені бути готовим до дня Твого приходу.

Одне слово: ВЕСЕЛИТИСЯ СИЛОЮ ГОСПОДА

АГАР І САРА

Галатам 4:21–31

(31): Тому, браття, не сини ми рабині, але вільної!

1. Дві жінки і два заповіти (21–28)

Павло вказує на аналогію між двома синами Авраама та двома заповідями між Богом і людьми. Ізмаїл був сином рабині Агар, а вона є образом заповіту закону, що був поставлений на горі Сінай. Юдеї, що відкидають Ісуса, є рабами закону. Ісак, син Сарри, народився за Божою обітницею. Той, хто вірить в Божі обітниці та приймає Ісуса, як свого Спасителя, є вільним. Ми громадяни Небесного Царства, ми не живемо під законом, але пов'язані з Богом новим заповітом через кров Ісуса.

2. Прожени рабиню (29–30)

Той, хто наполягає на виконанні християнами усіх релігійних ритуалів, схожі на Ізмаїла, який переслідував Ісака (Бут. 21). Ми повинні вигнати такі думки, так само як Бог наказав вигнати Ізмаїла і Агар. Ми повинні залежати тільки від Божої благодаті.

Молитва: Господи, дякую за Твої обітниці і Твою благодать. Допоможи мені користуватися своєю свободою для того, щоб любити та служити Тобі та іншим.

Одне слово: ДІТИ ОБІТНИЦІ

ПОКИ ОБРАЗ ХРИСТА НЕ ВІДІБ'ЄТЬСЯ В ВАС!

Галатам 4:8–20

*(19): Дітки мої, я знову для вас терплю муки породу, поки образ Христа не відіб'ється в вас!***1. Раніше ви не знали Бога (8–11)**

Галати не знали Бога до проповіді Павла. Вони були рабами несправжніх богів, своїх пристрастей та матеріальних речей. Тепер вони опинились в небезпеці. Вони могли забути благодать Бога. Коли віруючі не перебувають постійно у слові Бога і молитві, вони можуть стати легкою здобиччю фальшивих учителів, або повернутися до старих думок і дій.

2. Тож, де ваше тодішнє блаженство? (12–18)

Коли Павло вперше прийшов до галатів, він був фізично хворий, але вони прийняли його і з радістю повірили в Ісуса, Якого він проповідував. Але зараз вони слухали вчителів, які намагалися відвернути їх від Павла і від Євангелії.

3. Поки образ Христа не відіб'ється в вас!

Павло наполегливо молився за них, як жінка в муках породу. Він молився, щоб образ Христа відбився в них, щоб тільки Він правив їх серцями.

Молитва: Господи, навчи мене з терпінням і наполегливістю молитися як Павло.

Одне слово: ПОКИ ОБРАЗ ХРИСТА НЕ ВІДІБ'ЄТЬСЯ В ВАС!

ВІН НЕ ЗНЕВАЖИВ СТРАЖДЕННОГО

Псалми 21:1–32

*(25): Бо Він не погордував і не зневажив страждання убогого, і від нього обличчя Свого не сховав, а почув, як він кликав до Нього!***1. Боже мій! для чого Ти покинув? (1–22)**

Коли Давид писав цей псалом, він відчував себе залишеним Богом, наче Бог відвернувся від нього і залишив його, коли він найбільше потребував допомоги. Але Давид не відвернувся від Бога. Він кликав до Бога день і ніч. Він сповідував свою віру в Бога. Давид згадав, що суверенний Бог має Свою мету на його життя. Він волає до Бога про допомогу, сповідуючи свою крайню потребу і відчай. Цей псалом Ісус цитував на хресті.

2. Усі кінці землі до Господа вернуться (23–32)

Давид був упевнений, що Господь почув його крик. Він вирішив славити Господа між усіма людьми. Він закликає всіх прославити Бога. Він був упевнений в тому, що Бог чує крик стражденого, насичує бідного і благословляє тих, хто боїться Його. Одного разу всі племена народів впадуть перед Богом. Прийдешні покоління почувуть про Його праведність.

Молитва: Господь, іноді я відчуваю себе знехтуваним Тобою. Навчи мене молитися, як Давид і як Ісус, поки мені не відкриється Твоя слава.

Одне слово: ВІН ЧУЄ ТИХ, ХТО ВОЛАЄ ДО НЬОГО

ГОСПОДЬ - ПАСТИР МІЙ

Псалми 22:1–6

*(1): Господь то мій Пастир, тому в недостатку не буду***1. В недостатку не буду (1–4)**

Можливо, Давид написав цей псалом і співав його, коли був пастухом. Це його пісня любові до Бога. Як він піклувався про свої вівці, водячи їх на зелені пасовиська і до тихої води, так і Бог піклувався про нього. Жезло і посох потрібні для порядку, захисту та спрямування. Божий народ також потребує цих речей. Бог вибрав Давида бути пастирем для Свого народу Ізраїлю (2Цар. 5:2). Ісус — наш добрий Пастир. Він задовольняє наші найглибші потреби. Він простив наші гріхи, Він відновлює наші хворі гріхом душі і веде нас шляхами праведності. Він допомагає нам жити для Його слави. Він перебуває з нами навіть у долині смертної тіні.

2. Трапезу зготував (5,6)

Вороги Бога — наші вороги. Але ми можемо сидіти з Богом за столом, навіть якщо вороги оточили нас з усіх боків. Він дає нам радість і Своє помазання на служіння. Нам вже не потрібно шукати безпечного майбутнього, тому що Його любов буде з нами в усі дні нашого життя, і у нас є вічний будинок у будинку нашого Господа у вічності.

Молитва: Господь — Ти мій Пастир, допоможи мені слідувати за Тобою без страху.

Одне слово: ГОСПОДЬ — МІЙ ПАСТИР

БОГ ПОСЛАВ СВОГО СИНА

Галатам 4:1–7

(4,6): Як настало ж виповнення часу, Бог послав Свого Сина, що родився від жони, та став під Законом... А що ви сини, Бог послав у ваші серця Духа Сина Свого, що викликає: “Авва, Отче”!

1. Син чи раб? (1–3)

Ті, хто жили під законом Старого Заповіту, дійсно були Божим народом. Вони мали слово Бога і Божі обітниці. Але життя під законом зробило їх рабами. Вони були схожі на синів, що знаходились під опікунами та керівниками. Вони не були вільними. Цей час тренування ізраїльського народу приготував світ до прийняття Христа. Бог тренує нас, щоб ми знали, як підкорятися Христу і догоджати Йому.

2. Як настало ж виповнення часу (4–7)

Бог є Богом історії. Він послав Свого сина в потрібний час. Ісус народився під Законом, щоб викупити підзаконних. Кожен, хто приймає Ісуса, звільняється від Закону і влади гріха. Бог послав Духа Сина Свого в наші серця тому, бо ми Його діти. Ми називаємо Бога “Отче”, тому що Його Дух у нас. Святий Дух, що живе в нас робить нас справді вільними.

Молитва: Отче, нехай Дух Твого Сина править в моєму серці і житті, щоб я був справді вільним.

Одне слово: АВВА, ОТЧЕ!

ВСІ ВИ ОДИН У ХРИСТІ ІСУСІ!

Галатам 3:26–29

(28): Нема юдея, ні грека, нема раба, ані вільного, нема чоловічої статі, ані жіночої, бо всі ви один у Христі Ісусі!

1. У Христа зодягнулися! (26–27)

Через віру в Ісуса ми були хрещені Духом Святим. Святий Дух дав нам нове народження в сім'ю Божу. Ми були омиті і зодягнені в нові одежі. Всі гріхи нашого старого життя були змиті і всі брудні одежі нашої власної праведності були викинуті геть. Всі ми зодягнулись у Христа.

2. Один у Христі Ісусі! (28–29)

Кожен, хто належить Ісусу, є насіння Авраама і спадкоємець Божих обітниць. Серед тих, хто належить Ісусу, не може бути ніяких расових, статевих, соціальних або інших людських обмежень. Це означає, що я дорогоцінний для Бога і всі мої брати і сестри у Христі також дорогоцінні, тому що Ісус помер за кожного з нас. Ми насіння Авраама, тому Божі обітници належать нам. Ми, як і Авраам, благословенні, щоб бути благословенням. **Молитва:** Господи, дякую, за те що зодягнув мене у Христа і зробив мене спадкоємцем Твоїх обітниць.

Одне слово: ОДИН У ХРИСТІ ІСУСІ!**ВВІЙДЕ ЦАР СЛАВИ!**

Псалми 23:1–10

(1): Псалом Давидів. Господня земля, і все, що на ній, вселенна й мешканці її

1. Хто зійде на гору Господню (1–6)

Господь — Творець і Господар всього. Всі Його створення прагне до того, щоб пізнати Його і жити в Його присутності. Але хто може мешкати з Ним? Той, хто шукає Його, прагне Його обличчя, у кого чисті руки та щире серце, хто не нищить душу до марноти і любить правду — той може стати перед Ним і отримати прощення і благословення.

2. Піднесіте верхи свої, брами (7–10)

Брама охороняє вхід в місто а також вхід у серце людини. Псаломівець звертається до брами. Кожен коли-небудь вирішує, коли і для кого відкрити двері свого серця. Не можна відкривати їх для сатани, ворота повинні бути відкриті тільки для Царя слави. Тоді Він увійде. Хто ж то Цар слави? Він — Господь, що дає перемогу. Він — Господь, що принесе з Собою славу і честь. **Молитва:** Господь, очисти мої руки і серце Кров'ю Ісуса. Бережи врата мого серця, щоб я відкривав їх тільки для Ісуса, Царя слави.

Одне слово: ХАЙ ВВІЙДЕ ЦАР СЛАВИ!

ВСТУП ДО ПОСЛАННЯ ДО ГАЛАТІВ

Апостол Павло, напевно, написав це послання з Антіохії, десь між 48 і 53 роком. Воно адресоване галатійським церквам, заснованим під час його першої місіонерської подорожі. Це послання говорить про свободу у Христі. Поміж галатів у той час знаходилися деякі християни з юдеїв, які не могли приймати віруючих з поган, як своїх братів. Вони не приймали повеління світової місії від усього серця, а тільки бентежились із-за того, що погани не були обрізані і не притримувались деяких постанов закону. І взагалі, їм не подобались ті, хто хоч якось відрізнявся від них. Вони не бачили дивної благодаті і милості Бога, Котрий відчинив двері спасіння для всіх людей усього світу. Павло нагадує нам, що ми спасені тільки по благодаті через віру в Ісуса (2:16). Ми звільнені від кайданів гріха через кров Ісуса, тому повинні жити вірою в силі Святого Духа.

Зміст:

1. Апостол для поган — 1:1–2:21
2. Віра Авраама — 3:1–29
3. Віра заснована на обітниці, а не на законі — 4:1–31
4. Секрет справжньої свободи — 5:1–6:18

ЗАКОН І ОБІТНИЦЯ

Галатам 3:15–25

(24): Тому то Закон виховником був до Христа, щоб нам виправдатися вірою

1. Обітниця (15–18)

Бог обіцяв, що Авраам і його Насіння, яке є Христос, будуть джерелом благословення для всіх людей. Бог спас нас від рабства гріха, щоб благословення прощення гріхів і Святий Дух могли прийти на нас і через нас на весь світ (14). Це обітниця Бога. Обітниця — це прояв Божої благодаті. Божі обітниці належать кожному, хто вірою приймає їх. Якщо ми спасаємося тільки по благодаті, навіщо тоді існує закон?

2. Закон (19–25)

Бог дав Закон на горі Сінай через Мойсея. Бог хотів, щоб народ, який Він вивів з рабства в Єгипті, став царством священників і народом святим (Вих. 19:4–6). Бог тренував їх в пустелі, через Закон. Весь світ — в'язень гріха, і Закон не може звільнити нас. Закон — це виховник або наставник, який передає нас Христу, щоб нам виправдатися вірою.

Молитва: Господи, дякую за Твій Закон, який тренує нас з любов'ю. Дякую за благодать прощення через Ісуса.

Одне слово: БОЖА ЛЮБОВ ЧЕРЕЗ ЗАКОН І БЛАГОДАТЬ

ХРИСТОС БУВ ПРОКЛЯТИЙ ЗА НАС

Галатам 3:10–14

(13): Христос відкупив нас від прокляття Закону, ставши прокляттям за нас, бо написано: Проклятий усякий, хто висить на дереві

1. Відкуплені від прокляття (10–13)

Деякі люди хочуть робити все самі. Це гарно, але не в питанні праведності. Якщо ми вважаємо, що можемо самі здобути праведність, виконуючи закон, то помиляємося. За законом ніхто не праведний, тому що ніхто не може повністю виконати закон. Але, якщо ми не виконуємо закон, то ми знаходимося під прокляттям закону. Шлях віри інший: *“Праведний житиме вірою”*. Христос помер на хресті, щоб відкупити нас від прокляття закону, Він став прокляттям замість нас. Якщо ми живемо вірою в Ісуса, що помер за наші гріхи, то Бог зодягне нас в Його праведність.

2. Боже благословення (14)

Недостатньо просто забрати прокляття. Бог дав нам спасіння і благодать, щоб зробити нас благословенням для всього світу. Він виконав Свою обітницю Аврааму і послав Ісуса, щоб Той помер за гріхи світу. Через Ісуса Він звільнив нас від гріха і прокляття, щоб ми могли розказати про Нього грішному світу. Вірою ми прийняли прощення і обітницю Святого Духа.

Молитва: Господи, забери мій гріх і будь зі мною, як Ти обіцяв.

Одне слово: ВИМАГАЙ ВІРОЮ ТЕ, ЩО БОГ ОБІЦЯВ

ЩОБ ВІД ЗЛОГО СУЧАСНОГО ВІКУ НАС ВИЗВОЛИТИ

Галатам 1:1–5

(4): Що за наші гріхи дав Самого Себе, щоб від злого сучасного віку нас визволити, за волею Бога й Отця нашого

1. Апостол, поставлений воскреслим Христом (1–2)

Воскреслий Христос послав Своїх учнів по всьому світу апостолами доброї новини (Дії 1:8, Мат. 28:19,20). Воскреслий Христос та Отець обрали також Павла бути апостолом для поган (Дії 9:15,16; Гал. 2:8). Саме для них він написав це послання. Як учні Ісуса, ми також послані Отцем і воскреслим Христом, щоб виховувати учнів у всіх народах. Він є джерелом нашої сили (Мат. 28:18–20). Хоча ми можемо впасти або зневіритися через свої немочі та гріхи, але Він вірний та незмінний.

2. Щоб від злого сучасного віку нас визволити (3–5)

Ісус не догоджав Собі, Він підкорявся волі Бога. Він віддав Себе за наші гріхи, щоб визволити нас від злого сучасного віку. Ми прощені грішники, ми належимо Ісусу і не повинні розчинятися в грішній культурі цього світу. Він дав нам прощення і звільнив від влади гріха, щоб ми жили для слави Бога.

Молитва: Господь, дякую, що Ти послав Ісуса, щоб визволити мене від грішного світу. Спасибі, що даєш виконувати Твою місію. Допоможи мені жити для Твоєї слави.

Одне слово: ВИЗВОЛЕНІ, ЩОБ ЖИТИ ДЛЯ СЛАВИ БОГА

НЕМАЄ ІНШОЇ ЄВАНГЕЛІЇ

Галатам 1:6–10

(8): *Але якби й ми або Ангол із неба зачав благовістити вам не те, що ми вам благовістили, нехай буде проклятий!*

1. Немає іншої Євангелії (6–7а)

Євангелія проста: Ісус помер за наші гріхи і Бог воскресив Його з мертвих. Він зробив це відповідно до Божої обітниці, що дана в Писанні. Коли ми каємось і віримо в Ісуса, ми приймаємо прощення гріхів і вічне життя. Ми спасенні лише благодаттю Бога, лише вірою, і потребуємо лише Ісуса. Ми не потребуємо ритуалів чи надзвичайних відчуттів. Його благодаті достатньо, щоб повністю спасти нас.

2. Страшна відповідальність (7б–10)

У дні Павла були люди, що стверджували: спасіння тільки вірою в Ісуса — це занадто легко. Деякі християни з юдеїв стверджували, що потрібен Ісус плюс обрізання. Завжди з'являлися фальшиві пророки, які намагалися *“покращити”* Євангелію, додавши чи забравши щось від неї. Павло використовує дуже жорсткі слова, говорячи про таких людей. Ми служимо Ісусу, тому що ми вдячні за Його благодать, а не для того, щоб отримати спасіння. Божі слуги повинні навчати Божій Євангелії і жити перед Богом, а не перед людьми.

Молитва: Господи, дякую Тобі за Твою благодать, що спасає.

Одне слово: ТІЛЬКИ ІСУС

ПОБЛАГОСЛОВЛЕНІ З ВІРНИМ АВРААМОМ

Галатам 3:1–9

(7): *Тож знайте, що ті, хто від віри, то сини Авраамові*

1. Проповідь про віру (1–5)

У що ми повірили? Ми повірили, що Ісус був розіп'ятий за наші гріхи, і що Бог воскресив його з мертвих. Ми віримо, що Бог очистив нас і дав нам Свого Духа. Я не можу нікого змінити, навіть себе, але Бог творить чудеса в серці і житті того, хто вірить.

2. Поблагословлені з Авраамом (6–9)

Авраам наш духовний батько. Його віра була залічена йому за праведність. Ми діти Авраама, якщо віримо в Божі обітниці. Бог є Богом всього світу. Він дивився в майбутнє на той час, коли всі люди з усіх народів будуть виправдані вірою, і благовістив це Аврааму: *“Благословляться в тобі всі народи!”* (Бут. 12:3; 22:18) Ті, хто вірить в Ісуса, благословляються разом з Авраамом. Як і він, ми також поблагословлені, тому ми можемо бути благословенням для світу.

Молитва: Господи, навчи мене ходити вірою, як Авраам. Благослови моє життя і зроби мене джерелом благословення.

Одне слово: МИ ДІТИ АВРААМА

Я РОЗП'ЯТИЙ З ХРИСТОМ

Галатам 2:17–21

(20): І живу вже не я, а Христос проживає в мені. А що я живу в тілі тепер, живу вірою в Божого Сина, що мене полюбив, і видав за мене Самого Себе.

1. Не будуйте, що зруйнували (17–19)

Для християнина є небезпека знову звернути на дорогу старого життя. Замість того, щоб ходити з Ісусом, змінюючи життя і культуру, ми вертаємось до старих звичок. Це справжнє випробування для юдеїв і традиційних християн. Коли Павло говорив про будівництво того, що зруйнував, він мав на увазі життя відповідно до старих звичок і слідування (свідомо чи не свідомо) юдейським законам і традиціям замість того, щоб слідувати за Христом.

2. Я розп'ятий з Христом (20–21)

Християн не можна судити за виконання чи невиконання законів чи ритуалів. Я християнин, тому що я прийняв смерть Ісуса за мої гріхи і вірю в Його воскресіння. Я помер з Христом, коли розкаюся в своїх гріхах і повинен кожен день вмирати для гріха. Я був розп'ятий з Христом, і воскреслий Христос живе в мені, як і обіцяв. Він любить мене, і я люблю Його і хочу жити вірою в Нього.

Молитва: Господи, допоможи мені не жити старими звичками, а жити вірою в Того, хто віддав Себе за мене.

Одне слово: РОЗП'ЯТИЙ З ХРИСТОМ

І СЛАВИЛИ БОГА ВОНИ ЧЕРЕЗ МЕНЕ!

Галатам 1:11–24

(24): І славили Бога вони через мене!

1. Покликаний Богом (11–12)

Євангелія, яку проповідував Павло, не людська вигадка. Це добра новина, що Ісус помер за наші гріхи і воскрес із мертвих. Воскреслий Ісус зустрівся з Павлом особисто по дорозі в Дамаск і змінив його життя. Він пробачив його гріхи і покликав проповідувати цю Євангелію життя для поганського світу.

2. Змінене життя (13–24)

Ісус дав Павлу місію, що була неможливою для запеклого фарисея. Юдеї не могли навіть уявити, що Бог турбується про поган. Але Павло не шукав людської поради, він вивчав Біблію і молився, доки не побачив Божий план спасіння для всього світу. Бог працював у ньому, щоб його фарисейське серце розширилось і змогло обійняти весь світ. Апостоли і віруючі, які потерпали від Павлових гонінь, тепер славили Бога за його змінене життя.

Молитва: Господи, допоможи мені слідувати за Тобою, щоб усі прославляли Тебе через зміни в моєму житті.

Одне слово: СЛАВА БОГУ ЗА ЗМІНЕНЕ ЖИТТЯ!

МІСІЯ, ПОСТАВЛЕНА ПІД СУМНІВ

Галатам 2:1–10

(8): бо Той, хто помагав Петрові в апостольстві між обрізаними, помагав і мені між поганями

1. Ми не піддалися (1–5)

З самого початку місія Павла до язичників була поставлена під сумнів. Строгі християни з юдеїв намагались переконати Павла, що необхідно навертати християн з язичників в юдаїзм, тобто щоб вони прийняли обрізання, юдейський закон і ритуали, щоб стали *“істинними”* християнами. Павло пішов до Єрусалиму і подав Євангелію, яку він проповідував, тим, хто був дуже близьким до Ісуса. Він хотів твердо триматися істини Євангелії і захистити свободу, яку віруючі мають в Ісусі.

2. Бог засвідчив покликання і місію Павла (6–10)

Апостоли в Єрусалимі нічого не додали і не забрали від Євангелії Павла. Вони зрозуміли, що як Бог працював через Петра, щоб дати юдеям Євангелію, так він працював і через Павла, щоб привести поган до Бога. Їм не подобались погани, але вони зрозуміли, що Бог любить їх і послав Ісуса, щоб Він помер за гріхи всіх людей.

Молитва: Господи, допоможи мені іти туди, куди Ти мене посилаєш, допоможи розуміти Твою роботу і підтримувати Твоїх слуг.

Одне слово: БОГ ЛЮБИТЬ СВІТ

ПАВЛО ВИСТУПИВ ПРОТИ ПЕТРА

Галатам 2:11–16

(16): А коли ми дізнались, що людина не може бути виправдана ділами Закону, але тільки вірою в Христа Ісуса, то ми ввірували в Христа Ісуса, щоб нам виправдатися вірою в Христа, а не ділами Закону. Бо жадна людина ділами Закону не буде виправдана!

1. Павло докоряє Петру (11–14)

Петро був духовним лідером Церкви, але він теж не був безгрішним. Своїми юдейськими забобонами він легковажно образив деяких християн із поган. Коли він відвідав Антіохію, то насолоджувався їжею разом з ними, але коли прийшли деякі строгі юдеї, він перестав їсти разом з поганями. Павло розсердився. З дій Петра можна було зробити висновок, що погани не були повністю прийняті як брати в Христі, але ще гіршим є те, що його дії ставили під сумнів абсолютну достатність Євангелії.

2. Виправдані вірою в Ісуса (15–16)

Ця проблема дала можливість для всіх апостолів, включаючи Петра і Павла, засвідчити факт, що ми виправдані тільки вірою в Ісуса Христа. Ми не стаємо праведними через ретельне виконання закону чи релігійних ритуалів.

Молитва: Господи, допоможи мені кинути виклик культурним традиціям, котрі протидіють Євангелії.

Одне слово: СЛІДУЙ ЄВАНГЕЛІЇ, А НЕ ЗВИЧКАМ ЧИ КУЛЬТУРІ